

**Erdoğan'ın en
kullanışlı kozunu
boşa çıkaracak
bir adayla
Neler Olabilir?**

Ömer LAÇİNER **S.2'de**

**Sevinçten acıya,
acıdan sevince
bir seyrüsefer**

Ahmet TULGAR **S.3'te**

**BDP, HDP ve
Kemalizm
tecrübesi**

İshak KARAKAŞ **S.11'de**

Durum

Geçen hafta gazetemizin manşetinde yer alan “CHP, Meclis'teki en özgürlükçü partidir” başlığı okurlarımız tarafından farklı tepkilerle karşılandı. Bir kısım okur manşeti desteklerken, bir kısım okur eleştirdi ve karşı çıktı. Bunu gelen mesajlardan anlıyoruz. Bu iddiayı manşete çektiğimiz için bize kızanlar da olmuştur. Ancak burada anlaşılması gereken şey şu: Benim de iddia diye nitelendirdiğim bu sözler CHP İstanbul Milletvekili Melda Onur'undur ve söyleşilerde söyleşi yapılan konuğun iddialarını tırnak içinde manşete çekmek usuldendir.

Yani biz gazete olarak bu iddiada bulunmuyoruz, konuşumuzu söylüyor. Yanlış anlaşılma olmasın.

Bu hafta ise kamuoyunun öncelikli olarak NTV'den tanıdığı, bir ay önce ise İMC TV'de göreve başlayan deneyimli televizyoncusu Banu Güven ile söyleşi yaptım. Güven'in Türkiye medyasının bugünkü durumuna ilişkin anlattıkları basın özgürlüğü açısından ibret verici. Güven, katliamdan iki sene sonra Roboski'ye gitmiş ve orada bir belgesel çekmişti. Güven'e Roboski izlenimlerini de sordum.

Mednûçe TV'de ekip arkadaşım Ahmet Tuglar ile beraber sunduğumuz haftalık Nabız programında geçen pazar birinci kısımda 1915 Ermeni Soykırımı'nı, ikinci kısımda Rojava'yı konuştuk.

1915 Ermeni Soykırımı bu coğrafyanın tarihindeki en trajik olaydır. Artık bu olayla yüzleşilmeli ve mağdurların yakınlarının acısı dindirilmeli. Ancak Roboski için adım atmayan devletten bunu beklemek fazla umutlu olmak değil mi?

23 Nisan bir çocuk bayramı olarak çok masum. Ama Roboski'de ölenler de çoktu ve bu ülkede çocuklar öldürülmeye devam ediyor. Hayatta olanlardan binlercesinin ise işyerlerinde emeği sömürülüyor.

Yine de çocuklara kutlu olsun bayramları.

Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 38

23 Nisan 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

Roboski Failleri Ortaya Çıkmazsa Yas Bitmiyor

Banu Güven, yazılı medyada başarılı bir kariyerin ardından 90'lı yıllarda televizyon gazetecisi oldu. NTV'de bir süre sonra kanalın ekran yüzü oldu. Hükümet medya üzerinde baskıyı artırdığında ise Banu Güven farklı haber sunum tarzı ve soru sorma tekniğiyle iktidarın hedefi oldu. Ve kanaldan ayrıldı.

Banu Güven şimdi İMC TV'de ve kaldığı yerden devam ediyor demokrat tutumuna ve hak haberciliğine. Bu arada katliamdan iki yıl sonra Roboski'ye gidip bir belgesel çekti. Kendisiyle buluştum ve ona hem Türkiye medyasına hem de Roboski'ye dair sorular sordum:

S12'de

**Sarıgül ve
Kılıç sabah
mesaisinde**

S23'de

ÖMER LAÇİNER

Erdoğan'ın en kullanışlı kozunu boşa çıkaracak bir adayla neler olabilir?

30 Mart'taki seçimde normal demokratik ve ahlaki kıstasları çoğunlukça içselleştirmiş bir toplumda olmayacak bir sonuçla karşılaşıldı. Türkiyeli seçmenlerin yüzde 45'i her biri bir başbakanın siyasal hayatını bitirecek, iktidardaki partiyi çökertecek bir dizi ağır ithamla karşı karşıya olan R.T. Erdoğan ve partisine oy verdi. İlginç olan nokta Erdoğan ve partisinin bu sonucu söz konusu ithamların asılsızlığını kanıtlamak için hemen hiçbir çaba göstermeden almış olmasıdır. Kaldı ki seçim öncesi anketler toplumun üçte ikisinin ithamların gerçekliğine inandığını göstermesine rağmen Erdoğan ve partisi bu tutumunu değiştirmede. AKP seçmenin iddiaları tamamen doğru saysa bile önemsemeyeceği tespiti üzerine kurulmuş gözükken Erdoğan'ın kampanya stratejisi umduğu sonucu belki de fazlasıyla aldı.

Önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde tarafların tutumunun esas olarak bu olguyu nasıl yorumladıklarına, ne gibi sonuçlar çıkardıklarına göre belirleneceği zaten belli idi. Nitekim örneğin AKP seçim sonuçlarını milletin verdiği bir beraat kararı sayıp, yüzde 45 oy desteğini şimdiden arkasına almış addettiği R. T. Erdoğan'ı 'Başkan'lığa götürecek yolu hazırlamaya girişti bile. Öyle görünüyor ki başlıca muhalefet partilerinde de AKP ve Erdoğan'ın yüzde 45 kesinleşmiş oyu olduğunu, kalan yüzde 55'in gösterecekleri bir aday etrafında toplanmasının neredeyse imkânsızlığını, dolayısıyla da Erdoğan'ın seçimi kazanmasının önlenemeyeceğini kabul edilmiş bir hava hakim.

Bu noktada her iki tarafın da 30 Mart'ta AKP'ye verilmiş oyların Cumhurbaşkanlığı seçiminde R. T. Erdoğan'a verileceği garanti oylar olduğunu varsaydığı görülüyor. Oysa sonuçta o partiye oy vermiş olması dışında AKP seçmen kitlesinin kampanya süresi boyunca gösterdiği tavra bakıldığında ve Cumhurbaşkanlığı seçiminin mevcut siyasal gerilimin özelliği bağlamında son derece önemli hale gelen rolü dikkate alındığında bu varsayımın pek de geçerli olamayacağı pekâlâ öne sü-

rülebilir. Şüphesiz AKP'li seçmenler partilerini ve tüm yolsuzluk ve yasa ihlali suçlamalarının odağında yer alan R. T. Erdoğan'ı iddiaların asılsızlığını ispatlama konusunda zorlamamış; ama Erdoğan ve militanlarının o dizginsiz şirretlikleriyle dillendirdikleri komplo-darbe iddialarına denk düşecek bir destekleme havasına da asla kapılmamıştır. AKP'li seçmenlerin büyük çoğunluğu Erdoğan ve çevresinin ağır suçlar işlediğinin farkında, ama onların geçmişteki 'hizmet'lerini de dikkate alan bir muhasebenin oynaklığı üzerinden tavrı almıştır. Sonuçta oyunu yine vermiş, ama geçmiştekilerle kıyaslandığında bir hayli düşük profilli bir destek olmuştur bu. Nitekim CHP ve MHP sözcülerinin aylar boyunca liderlerini 'hırsız' diye suçlamaları geçirtilmeye çalışılmış; Erdoğan'ın dağarcığındaki tüm hakaret sıfatlarıyla saldırılarının odağına yerleştirdiği, 'vatan haini' ve 'casus' gibi gayet ağır suçlamalarla adeta lince çağırdığı 'Cemaate dönük kışkırtmalarına kapılınmamıştır. Eğer oyları yürek ferahlığı ve güvenle verilme derecesi ile ölçme imkânımız olsaydı 30 Mart'taki yüzde 45'in daha önceki seçimlerdeki yüzde 30 kadar bile ağırlığı olmadığını görebilirdik.

Kuşkusuz, aynı seçmen kitlesi içinde R. T. Erdoğan'ın 2011 seçimlerinden beri yöneldiği otoriter muhafazakârlığın 'sokak gücü' olmaya yatkın bir kesimin de öne çıktığını görüyoruz. Dindar olmaktan ziyade 'modern/monden' hayat, varoluş tarzlarına karşı öfke, korku ve komplekslerden beslenen bir kimlik hassasiyeti, bir eziklik psikolojisi içinde düşünen ve davranan bir kesimdir bu. Gezi'den beri artık her muhalifini düşmanlaştırmakta sınır tanımaz olan Bay Erdoğan bunu yaparken kullandığı dil ve argümanlar ile öncelikle o kesimin dünyasına seslendi seçim kampanyası boyunca. AKP'nin omurgasını oluşturan otantik Türkiyeli burjuvazinin, AKP'li orta-üst sınıfların çıkarları ve beklentileriyle örtüştüğü söylenemeyecek amaçlı bir tutum söz konusu burada. Yani, özetle ifade edecek olursak; R. T. Erdoğan ve ekibi amaçladıkları

otoriter-başkanlık rejimi için zorunlu olan popüler/popülist desteği oluşturmak için kendi seçmen tabanındaki eziklik ve mağduriyet psikolojisinin endişe, öfke ve kompleks potansiyelini, önyargı ve güdülerini harekete geçirerek aynı zamanda AKP'li orta sınıfın ve temsilcilerinin bu projeye karşı gönülsüzlüklerini, hatta dirençlerini de kısıp almaya çalışıyor.

R. T. Erdoğan bu taktiği izlerken, AKP'nin tabanı ile omurgasını eklemleyen sosyo-kültürel hassasiyetin hâlâ devam ediyor olmasından yararlanıyor büyük ölçüde. Temsil gücü ve iddialılık düzeyi hayli azalmış ve sönükleşmiş olsa da hâlâ CHP imajının merkezi bir bileşeni olan Atatürkçü sosyo-politik 'elit'in AKP'li kitleye kibir ve dış bileycilik olarak yansıyan tutumu, R. T. Erdoğan ve militanlarının bu noktada en kullanışlı kozu olmaya devam ediyor. AKP, en ön sıradaki siyasal rakibini bu kozla vurabildiği sürece, bölünme hariç, her seçimde hedefine varacağını bilmektedir.

Şunu da eklemek gerekir: R. T. Erdoğan'ın kendi hedeflediği rejim için elzem olan 'kitle desteği'nin tabanı olmaya yönlendirdiği kesimler için sözünü ettiğimiz 'hassasiyet' varoluşlarının nesnel içeriği ve koşulları kökten değişmediği sürece kalıcıdır. Bir şefe bağlanma ihtiyacı ile malul bu kesim o şefin buyrukları doğrultusunda öfke ve tepki oklarının yönünü değiştirebilir, durgunlaşabilir ama potansiyel kalıcıdır. Buna mukabil AKP'nin omurgası olan orta sınıflar özellikle kendi sosyo-ekonomik düzeyindekilerle, örneğin 'eski elit' addedilenlerle aralarında tarihen teşekkül etmiş hassasiyetlerin giderilmesine teşnedirler. Onlarla uzlaşmalarının ve hatta kaynaşmalarının hem mevcut trendin kaçınılmaz bir sonucu, hem de orta-uzun vadeli çıkarlarının bir gereği olduğunu bilirler.

Erdoğan'a karşı, hassasiyetleri yatıştıracak bir aday

AKP'li bu orta sınıfın başkanlık rejimi projesine soğuk baktığını az önce belirtmiştik. Bu kesim, daha henüz R. T. Erdoğan'ın üzerinde bunca şaibe bulutu toplanmamış, dış politi-

kasının zaaf ve karanlık noktaları gün yüzüne çıkmamış, otoriter tutumu bu denli fütursuzlaşmamışken açıkça desteklemediği o projeyi şimdi çok daha sakıncalı addetmek durumundadır. Bu durumun bilincinde olan Erdoğan AKP'nin eklem yerini oluşturan malum hassasiyetleri son noktasına -İstiklal Savaşı!- kadar tahrik etme üzerine kurulu 30 Mart kampanya stratejisi ile bu kesimi kısıp almaya başlamıştır. Başbakan'ın altında olduğu ağır ahlaki ve siyasi töhmetin ne aklanması, ne de buna aldırış edilmediği anlamına gelmez bu sonuç. Her ne kadar orta sınıflar için ahlak bir başat değer olmaktan çok elverişli hallerde kullanılabilir bir alet hükmünde ise de; bu kesimin toptan bir ahlaki çürüyüş içinde olduğunu iddia edemeyeceğimize göre yapabileceğimiz yegâne açıklama şimdilik 'geçmişe mahsuben' bir kredi verildiği biçiminde olabilir.

Dolayısıyla; eğer önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçiminde R. T. Erdoğan'ın karşısına çıkarılacak aday onun şimdiye kadar rantını fazlasıyla yediği 'muhafazakâr hassasiyetler' kozunu karşısında oynayamayacağı bir aday olursa; yani AKP'li orta sınıfların ve samimi Müslümanların 'dışlanma, aşağılanma ve ödettirme' endişelerini, korkularını bizzat kimliği, kişiliği ve geçmişi ile tamamen gidermese bile yatıştıracak bir şahsiyet olur ise AKP ve Erdoğan'ın son seçimde aldıkları yüzde 45 oyun 'çantada keklik' olması kesinlikle mümkün olamayacaktır. Böyle bir adayın Bay Erdoğan'ın karşısında demokrasi ve özgürlüklerimize vurduğu darbelerin hesap sorucusu olarak çıkması ve böylece onun otoriter rejim hesaplarını fiilen gömmesi AKP'lilerin de kendilerini yenilmiş saymayacakları tarihi bir zafer anlamına gelecektir.

AHMET TULGAR

Sevinçten acıya, acıdan sevince bir seyrüsefer

Cornell Capa'nın eklektik objektifi bir yapboz-bozyap'ın, bir puzzle'in yapıcı parçalarını önümüze yığıyor. Bir gündelik hayat bohçasının, ısıltılı bir patchwork'un gözalcı bütünselliği içinde karşımıza çıkan insan hayatıdır burada. Birbirinden bu denli farklı yaşantıların her biri bizi aynı yere gönderiyor: İnsan hayatının biricikliği. Ve bu biriciklikten gelen kıymeti.

Capa'nın her bir fotoğrafı bir diğerine yaslanarak ihtişamlı bir yapı kuruyor. Bu fotoğraflarda saptanmış her olay, her yaşantı bir diğerine dayanışma ve hümanizm ile eklenirken, toplumsal hayatın yaşama sevinci ve direnci de bütün portrelerde ortaklaşıyor.

Acı bir olay, bir trajedi, bir felaket, savaş; aşk ile, sanatın görkemi ile, bir çocuğun oyunu ile yer değiştirirken, Cornell Capa'nın objektifi de bir cam abaküs olarak gözüne kestirdiği hayatların ışığının bir bir peşine düşüyor.

Capa, fotoğrafın anlık etkisi uğruna kolaycı bir yola sapıp gündelik hayatı kesintiye uğratan felaketleri aramak, savaş meydanlarında, yıkımların ortasında beklemek yerine, gündelik hayatta eşitlikçi bir gezintiye çıkıyor ve böylelikle bütün bu şiddet ve düşmanlığın nasıl da muhteşem bir serüveni tahrip ettiğini ortaya koyuyor.

Savaşın yıkımının karşısına sevinci ve sevgiyi kadrajlayıp koyarak, gündelik hayatın güzelliğine dikkat çekerek, barışı savunuyor bu fotoğraflar.

Cornell Capa'nın fotoğraflarındaki insanlar bize birbirinin tanışı olarak görünür. Öyle gelir. Öyle midirler? Hayır, her bir karedeki insanlar değil, bütün fotoğraflardaki, hepsi birden?

Evet, hepsi de tanışır. Tanışmıştır sanki.

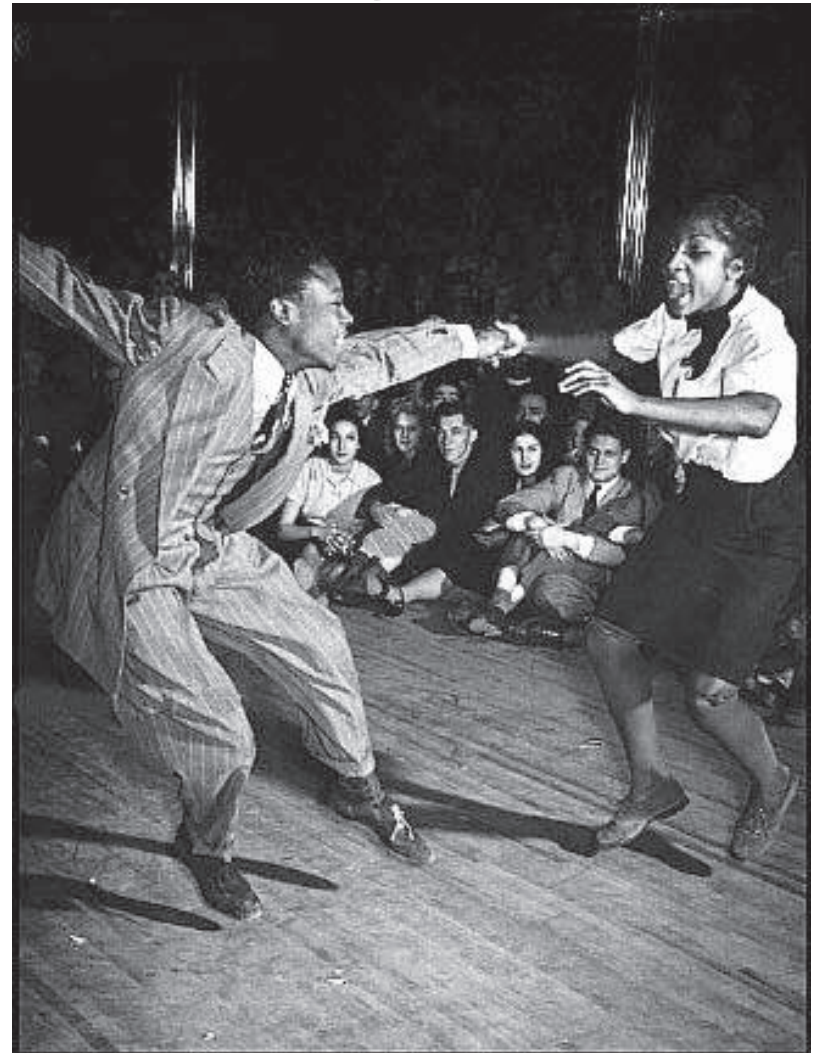
Nasıl her bir fotoğraf birbirini tamamlıyor, dengeliyorsa, bütün bu insanlar da bir araya gelip dirençli bir serüveni oluşturuyor çünkü. Bir ortaklaşma içindeler böylelikle.

Peki, biz, bu fotoğraflara bakan insanlar ne yapıyoruz? Duruyor muyuz?

Elbette hayır, her birimiz bir mensubu olduğumuz bu büyük serüvenin, insanlık serüveninin bir yerinde, biz de kendimizi buluyoruz.

Davetkâr fotoğraflar bunlar. Bakanı edilgen seyirci olmaktan çıkarıp, gündelik hayatın seyrüseferine gönderen.

Acıdan sevince, sevinçten acıya, acıdan sevince...

ANADOLU YAKASINDA GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN

**İlan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

3 Ay Yurtiçi 15 ₺ Yurtdışı 15 € ☐

6 Ay Yurtiçi 30 ₺ Yurtdışı 30 € ☐

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺ Yurtdışı 60 € ☐

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12

halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN: TR 350004600029888000189926

€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN: TR 880004600029036000201353

Halkın Nabzi Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü
Vahit KARAKAYA

Spor Servisi
Arjen BARIŞ

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Besyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe'de Geçit Sorunu Çözüm Yolunda

Marmaray projesi kapsamında Gebze Pendik arası demiryolu hattının açılmasına bir yıl kala çalışmaların hız kazanması adına yaya trafiğine kapatılan Maltepe İstasyonu alt geçidi sorununa Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç çözüm getirdi.

Konu geçen hafta Halkın Nabzı'nın haber yapması üzerine gündeme gelmişti.

Bundan bir süre önce Maltepe İstasyonu'ndaki Marmaray inşaatını üstlenmiş olan Türk-İspanyol ortaklığındaki OHL adlı şirket istasyon meydanı ile sahil yolunun bağlantısını oluşturan altgeçiti inşaat sahasında olduğu için kapattı.

Altgeçitin kapanması özellikle sahile inip dinlenmek isteyen ihtiyarlar ve ilköğretim öğrencileri için sorun oluşturdu. İhtiyarlar sahile bir başka caddeden geçiş sağlayan Drama Köprüsü'nü çıkışta zorlanırken, öğrenciler ise kaldırımların dar olması sebebiyle

teri sayılarındaki azalmadan rahatsız oldu.

Gazetemize başvuran semt sakinleri öncelikle OHL şirketi yetkilileriyle

Gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni İshak Karakaş'ın konuyu Başkan Kılıç'a aktarması ve randevu talebinde bulunmasının ardından aynı gün Başkan mahalleliden bir heyet ile görüştü.

sahile güvenli geçiş sağlayacak bir çözüm bulmaları talimatını verdi. Gerekli önlemlerin proje sırasında alınması gerektiğini belirten Başkan Kılıç, "Çalışmaya başlamadan önce, ortaya çıkabilecek mağduriyetlerin tespit edilmesi gerekirdi. Çok yakında bir okul var, öğrencilerimizin can güvenliğinin düşünülmüş olması gerekirdi. Üst geçit yapmak zor bir şey değil, biraz maliyetli olabilir; ancak çocuklarımızın güvenliği daha önemli." dedi.

Denetim sırasında yetkililerden bilgi alan Başkan Ali Kılıç, Maltepe halkının mağdur olmaması için önlem alınmasını istedi.

Drama Köprüsü'nün de sağlıklı olmadığını ifade eden Başkan Kılıç, yetkililerden en kısa sürede gerekli önlemler alınarak bir üst geçit yapılması sözünü aldı.

Yalı Mahallesi esnafını ziyaret eden Başkan Kılıç, sorunları yerinde tespit etmeye ve çözüm bulmaya hızlı bir şekilde devam edeceklerini yineledi. Belediye Başkanı Kılıç, Halk Buluşmaları ve mahalle ziyaretleri gibi Maltepelilerle vatandaşlarla bir arada olabilecekleri platformları arttırarak Maltepe'yi hep birlikte yöneteceklerini, "Dayatan değil, danışan belediye" olma özelliğini koruyacaklarını belirtti. Mahalle esnafı, yerel seçim öncesinde verdiği sözü tutarak kendilerini ziyaret eden Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'a teşekkür etti.

yolun ortasından yürümeye başladı. Bu durum da öğrencilerin ailelerini tedirgin etti.

Diğer taraftan semt esnafı da müş-

görüşmek istediklerini söyledi. OHL ile görüşmeden net bir cevap alamayan mahalleli bu kez Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç ile görüşme kararı aldı.

Geçen pazartesi günü ise Başkan Ali Kılıç, istasyon meydanında mahalleli ile bir araya geldi.

Başkan, mahallelinin yanında inşaat şirketi yetkililerine meydandan

Çaylar Belediyeden!

Bu günlerde yolu belediyeye düşen Kadıköylüleri, hoş bir sürpriz bekliyor. Kadıköy Belediyesi, belediyeye gelen mükellef ve ziyaretçileri çay, kahve ve meyve sularının yer aldığı içecek ikram arabasıyla karşılıyor.

Kadıköy Belediyesi'nin yeni bir halkla ilişkiler hizmeti olarak başlattığı ücretsiz içecek ikramı, vatandaşları hem şaşırtıyor hem de mutlu ediyor. Vergi ödemek ya da başka bir işlem için belediyeye gelenlere "Ne içersiniz?" diye soran garson, içinde çeşitli meyve suları, kahve, çay hatta bitki çaylarının da yer aldığı ikram arabasından ücretsiz içecek ikram ediyor. Gün boyu süren ikramın ücretsiz olduğunu öğrenen vatandaşlar uygulamadan memnun. İçecek ikramının devam edeceğini kaydeden Başkan Yardımcısı Uygur Çakmak, özellikle vergi ödemek, ruhsat ve benzeri işlemler için belediyeye gelen Kadıköylüleri geleneksel misafirperverlik ile karşılamayı amaçladıklarını kaydederek şöyle konuştu "Belediyemize gelen Kadıköylümüzü işini hallederken bir içecek ile ağırlamak istedik. Uygulamadan çok memnun kaldılar. Ücretsiz olmasına da şaşırdılar. Onlar mutlu olunca bizde mutlu olduk. Uygulama mesai saatleri içinde gün boyu devam edecek."

'Bacaklarını topla' Kampanyası Başladı

Toplu taşıma araçlarında erkeklerin oturma şekillerine kadınlar sonunda isyan etti. Sosyal medyada 'yerimi işgal etme' ve 'bacaklarını topla' isimleriyle kampanya başlatıldı.

Toplu taşıma araçlarında erkeklerin oturma şekillerine kadınlar sonunda isyan etti. Sosyal medyada 'yerimi işgal etme' ve 'bacaklarını topla' isimleriyle kampanya başlatıldı. Kadınların muzdarip olduğu toplu taşıma araçlarındaki tacizle ilgili bir kampanya düzenlendi.

Kampanyanın fotoğrafı oldukça çarpıcı ve aslında bir o kadar da bilindik. Bacaklarını kapatıp adeta kendini gizleyerek oturan kadın ile bacaklarını açıp rahatça

oturduğu alana yayılan ve bunu çok da doğallıkla yapan erkek.

#yerimiişgaletme ve #bacaklarınıtopla hashtag'i ile Twitter'da başlatılan kampanyada erkeklerin metrobüs, otobüs, metro gibi toplu taşıma araçlarında kadınları nasıl rahatsız ettiklerini gösteren fotoğrafları paylaştı.

Toplu taşıma araçlarında bacaklarını açarak oturan erkekler yüzünden sıkışan kadınlar çektikleri kareleri o an Twitter'da paylaşıyor.

Ülke Çocuklarından İlgezdi'ye Ziyaret

23 Nisan Çocuk festivali için; Almanya, Bosna Hersek, Gürcistan, Kırgızistan, KKTC, Malezya, Macaristan, Makedonya, Nepal ve Rusya'dan gelen çocuk misafirler Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi'yi makamında ziyaret etti.

10 ayrı ülkeden gelen çocuklar Başkan İlgezdi'ye geleneksel eşyalarından hediyeler sunarken, İlgezdi de çocuklara hediye takdim etti.

Misafirlerini ağırlayıp sohbet ettikten sonra, onlar ile birlikte hatıra fotoğrafı çektiren İlgezdi, "Tüm çocuklarımızın, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı en içten dileklerle kutluyorum. 23 Nisan günü tüm çocuklarımızı, İçerenköy Carrefour AVM alanına davet ediyorum" diye konuştu.

Karşı Gazete'den Karşı Direniş

ÖNDER BİROL BIYIK

Büyük gündemlerin gürültüsü patırtısı arasında kulaklarımız patlarken, medyada hacmi küçük, yüreği büyük bir direniş yaşanıyor şu günlerde.

Karşı Gazetesi'nin emektar gazetecilerinden söz ediyorum.

Karşı Gazetesi 2.5 ay önce Gezi ruhuyla çıkmıştı yola. Gazeteciliğin gazetecilikten başka her şeye benzediği şu günlerde muhalif ve gerçeği sahiplenilen bir habercilik anlayışında durmak istedi Karşı Gazetesi.

Patronları gazeteciliği aşkla yapan emektarlarına cömert sözler verdiler. Ancak geçtiğimiz günlerde sayfaları sustu gazetenin. Sanırım, Karşı'yı kendi deyişleriyle 'çocuğu gibi besleyip büyüten' muhabirlerinin, editörlerinin, şoförlerinin, çaycılarının sükutu hayallerini içlerine gömüp evlerinin yolunu tutacağını düşündü patron abi.

Öyle olmadı. Karşı'nın emekçileri gazetelerini terk etmedi. Bir haftadır, geçmişe dönük maaşlarını, fazla maaşlarını, ekstralarını, tazminatlarını almak için; hepsinden önemlisi de yürekten inandıkları özgür basın çizgisini sürdürecekleri yeni kanallar yaratma umuduyla gazeteyi işgal ettiler.

Basının son 20 yılını şöyle böyle takip etmeye çalışıyorum. Daha eski tarihlerde var mıdır, bilmem. Şahsen ben duymadım, ancak son yirmi yılın basın emekçileri adına en radikal, en saygı duyulması eylemi ile karşı karşıyayız.

Türkiye'de ana akım medya, habercilik etiğini kaybedeli çok oldu. Bir avuç muhalif gazeteyi dışarıda tutarsak, artık gazetelerden değil, asıl yatırımlarını farklı sektörlere yapan patronların pazarlık sayfalarından, siyasal odakların şakşakçısı kalem erbapların-

dan söz edebiliyoruz. Acı ama böyle...

Bu holdinglerde en çok ezilenler ise muhabirler ve yardımcı basın emekçileridir. Siyasi odakların borazanı olmuş kalemşörlere yeşil yeşil dolarları akıtılırken bu basın emekçileri üç kuruş maaşla gece gündüz çalışırlar. Hiçbir güvenceleri yoktur. Yayın çizgisinin sansüründen geçirmeden gerçeği yazmak suç, editöre 'olmaz'lanmak suç, aylardır ödenmeyen maaşların akibetini sormak suç, sendikaya üye olmak suç... Suç suç suç!

Her an bir haberinizden dolayı kapı önüne konmak da var, bir toplumsal eylemde polis coplarının azizliğine uğramak da... Kimi çıkar şebekelerinin ölüm tehditlerini alırmak da var, biraz daha ısrarlı olursanız dört duvar arasına atılmak da... Gece gündüz haber peşinde koşarken aldıkları üç kuruş maaşı değil, sadece ertesi gün kendi

haberlerini okumanın zevkini düşünürlük onlar.

"Karşı" farklı bir sestir. Gezi'den sonra yükselen çoğulcu, özgürlükçü, muhalif duruşun sesi olmaktı amacı. Eksikleri vardı ama rotası doğrudu. Ve bir gün bir patron darbesi ile gazetelerine kilit vurulup kapıyı gösterdiler onlara. Ama onlar gitmedi. Gazetelerine sahip çıktılar.

Karşı Gazetesi, Karşı Direniş'e dönmüştü. Başta 94 kişiydiler, dökülenler oldu. 50 kişi yürümekte ısrar ettiler. İşgal sırasında mesleklerinden de kopmadan "Karşı Direniş" adıyla online ortamda gazeteciliğe devam ettiler.

Çalışanların özlük hakları yerlerde sürünen, sendikal örgütlenmenin meslekten men cezasıyla taltif edildiği medya ortamında, Karşı emekçileri bir ilki başarıyorlar. Ve o büsbüyük ana akım medyanın genel yayın yönetmenleri, anchormanları, yorumcuları duymak, duyurmak istemiyor onların seslerini. 'Kötü örnek olur, aşağıdakileri uyandırır' diye düşünüyorlar besbelli. O gençler yine de yılmıyorlar, meslek ahlakını, kalem hürriyetini çoktan gençlik dönemlerinin amatör ruhuna istiflemiş, büyüdükçe kirlenen 'abi'lerine harika gazetecilik dersi vermeye devam ediyorlar.

Gezi ruhunun gazeteciliğe armağan ettiği en büyük ödülüdür bu.

Keşke o gençleri Musa Anter'ler, Hüseyin Deniz'ler, Metin Göktepe'ler, Hafız Akdemir'ler, Ferhat Tepeler bir yerlerden görebilselerdi! "Biz öldük, gazeteciliği siz yaşıyorsunuz çocuklar!" derlerdi herhalde...

Yolunuz açık olsun arkadaşlar... Dilerim ki, "Karşı" sustu, "Karşı Direniş" hiç susmaz...

Dil ve Kültür Farklılığı Dünya Zenginliğidir!

(2)

lasyon insanlık suçudur” diyor ama Türkiye’de ne mutlu Türküm diyene diyor. Bu çok marifetli ve de yaman sözün Türkiye’de hiç bir kıymeti harbiyesi yoktur. Çünkü Türkiye’nin varlığı asimilasyon üzerinden kurulmuştur. T.C de hiçbir zaman olumlu adımlar atılmamıştır. Dil eğitimi okullar kapatıldı, Süryanilerin dilini öğrenme şansı hiç verilmedi, asimilasyon politikalarında her şeylerini kaybeden bir halk olan Asurlar kendilerine yönelik bir girişimde de bulunmadı, iki halk arasında eşitler arası bir model izlenmedi. Oysa asıl sorun, ortak acıları, tedavi edecek bir adım olmalıdır. 1964 Kıbrıs olayında, Süryaniler kaçacak yer aradılar, çareyi sürgünde buldular. 2000’lerde dönenler yine eski baskılara maruz kaldılar, ‘GAVUR’ lar geri döndü dediler.

Tazyiye mesajı değil, tedavi edecek bir durum ortaya çıkartılmalıdır.

T.C’nin isteği asimilasyonla tek yanlı eğitimidir, şöven politikaların devamıdır. Kürtçe dil ihanettir söylemi ırkçı ve şöven bir söylemdir, farklılıklara karşı tahammülsüzlüktür. Dil, insanlar arasında bir haberleşme aracıdır, kültürler arasında kaynaşmadır. Bu özellikler yalnızca dile özgüdür ve bu nedenle dil, bağımsız bir bilimin yani dil biliminin inceleme konusudur. Ama maalesef dil bilimcilerin görüşlerini hiçe sayanlar kendilerini en büyük dil bilimcisi ilan ederek vatanın bölünmez bütünlüğünden bahsediyorlar.

Dünya da anadilin önemi konusunu gündeme getiren pek çok gelişmeler yaşanmaktadır ama Anadolu’da “güvenlik kaygısı” gibi hastalıklı bir yaklaşım var ve herkes güvenlik uzmanı olmuş. Türk milliyetçileri sanki tarihçi, sosyolog, siyaset bilimci, dil bilimci olmuşlar da, ülkenin istihbarat ya da strateji belirleyen kurumlarında memurluk görevini yerine getiriyorlar.

Devam edecek ...

İnsan; doğumundan sonra başlayan etrafını algılama, kavramlarla tanışma ve düşünce ifadeleri dilden kaynaklıdır. ilişkiler için önemli bir olgudur. Kaynaşma ve kültürel paylaşımdan, düşüncenin kavranmasına, bilgiyi aktarmaya varınca kadar olan her şey dile bağlıdır. Yaşamın ilk ve önemli evresinde, ilk hareket noktası anadildir. Bu nedenle anadilin gelişimine olanak tanımak o dille eğitim görmek yaşamla diyalogu o dil üzerinden sürdürmekle önemlidir. Hele ki anadili tam olarak kullanma ve yaşama imkanı bulamayan çocuklar için sorunlar çok boyutludur. Bu nedenle dile müdahale, yaşamın bütününe müdahale sayılır, yaşamla tanışmanın ilk evresinde, anadildeki kavramlarla oluşması, anadili öğrenme algılama ve düşünce sürecinin önemli bir aracı haline getirir. Dil

insanın onurudur, kimliğidir, kültürüdür, eğitimidir, geleceğidir. Kısacası kendini ifade etmesidir.

Anadil eğitimi, çocuğun çevresiyle anlaşabilmesi kişiliğinin ve kültürel kimliğinin oluşmasında büyük bir role sahiptir. Farklı dili konuştuklarından dolayı eğitim hakkı isteyenleri ihanetçi, vatan haini, bölücü olarak görenler ve yıllarca kültürel farklılıkları görmezlikten gelerek ülkenin bölünmez bütünlüğü diyen resmi ideolojinin ırkçı düşüncesidir. Asıl suç işleyen, asıl ayıp eden, insanın kimliğini inkar eden ve o dilin kaybolmasına seyirci kalanlardır.

Çok dillilik, bir ülkede kültürel zenginliği artıran önemli bir farklılıktır. Çok kültürlü ve çok dilli bir toplum, şöven ve ırkçılıktan uzak, tutarlı bilimsel bir eğitimle kaynaşarak birlikte ya-

şamanın onurunu yaşamalmalıdır.

Eğitimi anadilde savunurken bir başka yanlışlığa düşmeyelim, gerici ırkçı-faşist eğitime ve söylemlere karşı çıkılmalıdır. Eğitim bütünüyle demokratik ve eşit haklarda savunulmalıdır. Bütün bir yaşamı kapsayan şövenizm sahneye davranış ve dayatmalardan arınmak gerekir. Yıllarca, okullarda her sabah zorunlu okutulan and asimilasyon mantığı değil miydi? Eğer gerçekten eğitimde samimi bir gelişme yaşanmak isteniyorsa, asimilasyona son verilmelidir. “Asimilasyon bir insanlık suçudur”, bu açıklamayı T.C Başbakanı R.T. Erdoğan Almanya’da, kamuoyuna seslenerek yapmıştı. Halkın güzel bir sözü var; “Size geldik mi, yiyelim içelim, bize geldik mi, gülelim oynayalım” Başbakan’da öyle yapıyor. Almanya’da ki konuşmasında “Asimi-

Meclis üyelerinden Paskalya Kutlaması

Maltepe Belediyesi Meclis Üyeleri Hasan Gökkaya ve Özgür Yıldırım Paskalya Bayramı nedeniyle Maltepe'de yaşayan Yeğikan ailesini ziyaret etti.

Paskalya Bayramı'nın kutlandığı ziyarette Paskalya Bayramı ile özdeşleşen yumurta ve çörek Yeğikan ailesine hediye olarak verildi. Ziyaretten dolayı memnuniyetlerini belirten Anahit Yeğikan: "Türkiye'nin barışa, huzura ve kardeşliğe olan özlemini bir an evvel karşılanmasını diliyorum. Başkanımız Ali Kılıç bu ortamın Maltepe'de sağlanacağını çalışmaları ve söylemleriyle ortaya koydu. Kendisine tutumu ve yönetim anlayışından dolayı teşekkür ediyorum." dedi.

Maltepe'de Rojava için yürüyüş

Halk İnsiyatifi, Rojava sınırına KDP tarafından kazılan hendekleri, Kobanê'ye dönük çete saldırılarını ve seçimde yaşanan hileleri Maltepe'de düzenlediği meşaleli yürüyüşle protesto etti.

İstanbul Maltepe'de, Halk İnsiyatifi, Rojava ve Irak Kürdistan Bölgesi arasındaki sınıra KDP tarafından açılan hendeği, Kobanê'ye dönük saldırıları ve 30 Mart yerel seçimlerinde usulsüzlük iddialarını protesto etmek amacıyla yürüyüş düzenledi. Fındıklı Mahallesi Işıklar Parkı'nda bir araya gelen kitle, "Rojava'ya yaklaşım savaş ve barış gerekçemizdir" yazılı pankartı açarak Atatürk Caddesi boyunca ellerindeki meşalelerle yürüdü. Yürüyüş boyunca "Bijî Serok Apo", "Rojava yalnız değildir", "Katil El Nusra işbirlikçi AKP" sloganları atılırken, PKK lideri Öcalan'ın posterleri, KCK ve YPG bayrakları taşındı.

Maltepe Sahil Yolu'nda Korkunç Kaza

Maltepe Sahil Yolu'ndaki trafik ışıklarında, üniversite öğrencisi Kübra S.'nin kullandığı otomobil taksiye çarptı. Taksi şoförü Mustafa Gürkoyun hayatını kaybederken, araç içinde sıkışan yolcu Tunca B. itfaiye ekipleri tarafından kurtarıldı. Korkunç kaza, bir işyerinin güvenlik kamerası tarafından saniye saniye kaydedildi. Kazada 1 kişi öldü 2 kişi yaralandı.

Kaza, saat 16.30 sıralarında meydana geldi. İddiaya göre, üniversite öğrencisi Kübra S. (23), Otomobiliyle Sahil Yolu'ndan Kadıköy yönüne doğru seyir halindeyken, Turgut Özal Bulvarı'nda trafik ışıklarını geçtikten sonra, soldan yola giren Mustafa Gürkoyun'un (58) kullandığı taksiye yandan çarptı. Çarpmanın etkisiyle parçaları çevreye savrulan taksi tamamen hurdaya dönerken, otomobilin önünde de hasar oluştu. Kübra S. kazayı hafif yaralı olarak atlattı. Durumu ağır olan taksi şoförü Mustafa Gürkoyun ise ambulansla Fatih Sultan Mehmet eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. Ancak kurtarılamayarak hayatını kaybetti.

Halkın Nabzı Gazetesi'nin ilan departmanında çalışacak personel ARANIYOR!

İrtibat Tel: 0216 457 46 46
e-mail: halkinnabzi@gmail.com

BİZE DENİZ OZANI GEREK!

Büyükdada'da Halikarnas Balıkçısı Cevat Şakir'e ithafen Adalar Belediyesi ile Sualtı Temizlik Ve Bilinçlendirme Hareketi Derneği, deniz temizleme etkinliği düzenledi.

Adalar Belediyesi tarafından STH (Sualtı Temizlik Hareketi) ve Halikarnas Balıkçısı belgeselini de çeken yönetmen-oyuncu Harun Özakıncı'ya ait Metafor Film işbirlikleriyle düzenlenen etkinlik, Halikarnas Balıkçısı Cevat Şakir Kabaağaçlı'nın doğum günü olan 17 Nisan'da gerçekleştirildi.

STH gönüllüsü balık adamların denizden çöp çıkarma dalışlarıyla başlayan etkinlik yaklaşık beş saat sürdü. Balık Adamlar denizden çıkardıkları çöplerle bu faaliyete adını veren ve "yeter artık" anlamına gelen "ENOUGH GARI" sloganını yazarak, su altından çıkan çöpleri Atatürk Meydanı'nda sergilediler. Deniz dibinden çıkan cep telefonu, silah, tekerlek ve halılar izleyicileri şaşırttı.

Etkinliğe katılanlar akşam saatlerinde Prinkipo Restoran'ta geçerek Halikarnas Balıkçısı Cevat Şakir Kabaağaçlı için bir doğum günü pastası kestiler.

Adalar Belediye Başkan Yardımcısı Mahmut Yerlikaya'nın da katıldığı etkinliğe, mekân sahibi Ahmet Tanrıverdi ve Adalar Bağımsız Sanat Platformu destek verdi.

Kadıköy - Kartal Hattında Vurgun İddiası

Taraf gazetesinden Hüseyin Özay'ın haberine göre Sayıştay denetçilerinin inşaatla ilgili yaptığı incelemelerde, batık banka patronları tarafından sıkça kullanılan "back to back kredi yönteminin" bir benzeri İstanbul Metro İnşaatı'nda uygulandı. Bu yöntemle, metro ihalesinde kullanılan malzemeler, 3-4 kat daha pahalıya satılarak devlet milyonlarca dolarlık zarara uğ-

euroluk işi üstlenen konsorsiyum 4 Mart 2008 tarihinde yani ihaleden iki gün önce kuruldu. Konsorsiyumun ortakları ise Astaldi S.P.A, Makyol İnşaat Sanayi Şirketi ve Gülermak Ağır Sanayi Şirketi'nden oluştu.

* İhalenin ardından Sayıştay denetçilerini kızdıran olaylar silsilesi baş-

şirketine devrediyor. Devir işlemi ise 27 Ekim 2009 tarihli vekâletname ile gerçekleştiriliyor.

* Üçüncü aşamada ise, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden vekâletname ile yetkiyi alan konsorsiyum şirketi olan Avrasya Metro Grubu, ABD'den ve İtalya'dan malzemeleri ithal etmeye başlıyor.

leri parçaları Belediye'ye 3-4 kat daha pahalıya satıyor. Örneğin, Amerika'daki Pentair Pump Group firmasından 1 Aralık 2010 tarihli 2367427 sayılı fatura kapsamında 677 bin 408 dolara satın alınan 16 set / 44.811 KG yangın pompası, İstanbul Büyükşehir Belediyesine 22.02.2011 tarihli 644420 sayılı faturayla 1 milyon 783 bin 191 euro (2.447.090 dolar) bedelle satılıyor. Yani, belediyenin vekâletnamesi ile 677 bin dolara ithal edilen yangın pompası seti, Belediye'ye 3.6 kat daha pahalıya satılıyor.

Yine, Avrasya Grup, metronun kontrol kumandalarını İtalya'daki firması olan Avrasya Metro Grubu S.R.L. firmasından 518 bin 19 euroya satın aldı. Aynı eşya ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne 1 milyon 935 bin 509 euro bedel üzerinden fatura edildi.

Back to back sistemine benzetildi

Sayıştay denetçileri, İstanbul metrosunun elektronik sistem parçalarının temininde yapılan usulsüzlüğü, batık bankalarda kullanılan "back to back" yani cepten cebe kredi aktarma sistemini benzettiler. Batık bankalarda, patronların, grup şirketlerini kredileri back to back sistemi ile aktardıkları ortaya çıkmıştı. Söz konusu sistem ile A ve B bankalarının patronları aralarında gizli bir şekilde anlaşıyor. A bankasından B bankasının grup şirketlerine, A bankasından da B bankasının grup şirketlerine aynı tutarda kredi kullanılıyor. Aslında, kâğıt üzerinde yapılan bu işlem ile, batık banka patronu kendi bankasından kendi şirketlerine kaynak aktarmış oluyordu. Metro inşaatında uygulanan sistem ile de, ihaleyi kazanan Avrasya Grubu, yurtdışında kurduğu şirketler aracılığı ile malzemeleri daha yüksek bedelden satın almış gösterdi. Aynı malzemeler Belediye'ye daha yüksek bedel üzerinden satıldı. Yani belediye, kendi yetkisi ile ithal edilen malzemelerden milyonlarca dolarlık zarara uğratılmış oldu.

ratıldığı öne sürülüyor. Haberde metro inşaatındaki usulsüzlük iddiaları özetle şöyle:

* Kadıköy-Kartal Metrosu'nda, usulsüzlük iddialarına konu olan ihale süreci 2008'de başladı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Ulaşım Daire Başkanlığı Raylı Sistemler Müdürlüğü, "Kadıköy-Kartal Metro ikmal inşaatı ve elektronik sistemler temin montaj işletmeye alma işlerini" 751 milyon 256 bin 42 euro artı KDV olmak üzere Avrasya Metro ortak Girişim Grubu'na verdi.

* Ticaret Sicil Gazetesi'nde yer alan bilgilere göre, yaklaşık 751 milyon

ıyor. Öncelikle, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, ihale kapsamındaki elektronik parçaları ithal etme izni alıyor. Bunun için ayrıca Hazine Müsteşarlığı teşvik belgesi de düzenliyor. Hazine Müsteşarlığı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi adına elektronik eşyaları ithal etmesi için 5 Aralık 2008 tarihli ve 92450 sayılı yatırım teşvik belgesi düzenliyor. Yani devlet, elektronik parçaları ithal etme yetkisini ve teşvik belgesini belediyeye veriyor.

* Belediye, ikinci aşamada ise, belediye elektronik eşyaları ithal etme yetkisini ihaleyi kazanan Avrasya Metro

* Ancak, Sayıştay denetçilerinin tespitlerine göre, parçaların ithal edildiği şirketler, Avrasya Konsorsiyumu'nun yan şirketlerinden oluşuyor. Yani, parçaları ithal edenin de, ihraç edenin de aynı grubun firmaları olduğu belirleniyor. Örneğin, metro vagonlarının uzaktan kontrol ve kumandasını sağlayan elektronik parçalar, İtalya'da kurulu olan Avrasya Metro Grubu S.R.L. şirketinden alınıyor. Daha doğrusu, parçaları satan şirket kayıtlarda ihaleyi kazanan konsorsiyumun alt şirketlerinden birisi olarak yer alıyor.

* Söz konusu şirketler, temin ettik-

Taşkışla Cad. Maçka Demokrasi Parkı Yanı No:19
Maçka/İstanbul
R: +90(212) 219 30-31
www.capamarka.com.tr info@capamarka.com.tr

BDP, HDP ve Kemalizm tecrübesi

İSHAK KARAKAŞ

BDP'nin HDP'ye katılma kararı almasının ardından geniş kesimlerde tartışmalar sürüyor. Tartışmaya katılan grup ve kişilerin farklı çıkış noktaları ve tezleri oluyor. Bunlar arasında en ağırlıklı olanlardan biri de Türkiye Solu'nun bir kısmında güçlü bir damar olarak varlığını hâlâ sürdüren Kemalizm ve bunun Türk milliyetçiliği ile ilişkisi. Soldaki bu Kemalist eğilim Kürtler'in bir kısmında sola karşı bir güven bunalımına yol açıyor. Geçenlerde şöyle bir şey okudum, size de aktarmak isterim:

1924'ler.

Lozan anlaşmasından hemen sonra.

1.Meclisi Mebusan.

Türkiye'nin Lozan Antlaşması'nın maddelerine uyup uymadığını kontrol edecek olan Avrupalı bir heyet için M. Kemal, Dersim milletvekili Hasan Hayri Bey'den mecliste bir Kürtçe konuşma yapmasını ister. Hasan Basri Bey de ulusal giysileri içinde Kürtçe konuşma yapar. M.Kemal heyete "Bakın Kürtler de mecliste temsil ediliyorlar" der.

Bunun üzerine heyet, her şeyin yolunda gittiğine, Türkiye'nin antlaşmaya uyduğuna dair raporlarını tutup Lausanne Traile de Paix izleme Komitesi'ne sunar. Antlaşmaya dair Türkiye/Avrupa ilişkilerine dair her şey yolundadır ve herkes memnundur.

Fakat hemen sonra Hasan Hayri bey hakkında mecliste Kürtçe konuştu diye dava açılır.

Yetkililerle yapılan tartışmalar sonucu Hasan Hayri Bey istifa eder ve memleketi Dersim'e döner.

Ama hakkındaki tahkikat devam eder ve hakkında idam kararı verilir.

Fakat Hasan Hayri Bey teslim olmaz.

Bir süre sonra af çıktı diye aldatılarak Elazığ'a çağrılır ve maalesef idam edilir.

Resmi tarihe, "Mecliste Kürtçe konuştuğu için idam edildi" diye geçer.

Dersim mebusu Hasan Hayri Bey'in idam edildiği andaki son sözleri ise şöyledir;

"Ey Kürt Halkı, bizden de ibret alın ve bilin ki; Dünya'daki en güvensiz söz, Kemalist'lerin verdiği şeref sözüdür."

Ben yine de bu acı tecrübelerin HDP ile BDP'nin birleşmesinde etkili olmayacağını düşünüyorum. Kürt Özgürlük Hareketi ile dayanışmaya giren Sol, zaten Kemalizm'den kopmuş demektir.

Sol'u bir bütün olarak Kemalistlikle yaftalamak doğru değildir.

HDP ve BDP'nin birleşmesi Kürt Özgürlük Hareketi'nin de Türkiye Sosyalist hareketinin de ruhuna uygundur.

Bu yüzden bu birleşmeyi sevinçle karşılıyorum.

Banu Güven

İshak Karakaş

Şöyle başlayalım: Ekran yüzü olmak ne demek?

Ekran yüzü olmak demek benim için yaptığım işle çok alakalı, ekran yüzü olmak sadece ekranda görünür olmak değil üstlendiğin sorumluluğun da içini doldurmak. Eğer haber programı yapıyorsan o zaman onun da hakkını vermek benim için ekran yüzü olmanın koşulu. Spikerlik yapmak da elbette emek vermek demek, takdir etmek lazım, benim için ekran yüzü olmanın sebebi haberi bir de böyle bir formatta anlatma ihtiyacıydı. Ekran yüzü olmak demek, haberin hakkını vermek demek.

Peki, ekran yüzü olmak kanala mı bağlıdır, kendi güvenilir kimliğinize mi?

Ben çok fazla televizyonda çalışmadım, çok fazla deneyimim olmadı, bu üçüncü televizyon kanalım. Biri

NTV'ydi. Ben Milliyet gazetesinden NTV'ye geçtiğimde daha çok başındaydım NTV. Biz orada hep beraber bir standart oluşturduk. Özgürlükçü bir anlayışla başlayan ve o şekilde beslenen daha adem-i merkezîyetçi bir şekilde yapılandırıdığımız bir haber kanalıydı.

İstedığınız haberi orada yayımlayabiliyor muydunuz? Patronunuz buna bir şey demiyor muydu?

Valla açıkçası ilk yıllara bakacak olursak bir ara Çağlar'ın ekonomik problemlerle köşeye sıkıştığı bir dönem vardı, orada bir takım zorluklar çekilmişti ama ondan sonra Ayhan Şahenk aldı kanalı, işte o dönem ben herhangi bir şekilde müdahale falan hatırlamıyorum. Bir de şu var; her zaman Türkiye'de belli konularda bir sansür mekanizması devreye girdiğinden belki de hep bir basınç altında

çalıştığımızı söylemek mümkün ama ben ve beraber çalıştığım arkadaşlarım bu sıkıntıyı aşmanın yollarını hep bulabiliyorduk. Bu konjonktürle de alakalı bir şey belki. Bazen koşullar çok daha fazla basıyor üzerinize, hareket alanınız olmuyor, manevra kabiliyeti olmuyor, istediğiniz yayını yapabilmek için ısrarda bulunduğunuzda koşullar bunu yapmanıza izin vermeyebiliyor. Sonunda geldiğimiz nokta o oldu. Ama şunu da söylemek istiyorum; o dönemde pek baskı hatırlamıyorum ben ama sonrasında işler değişmeye başladı.

Sonra ne oldu peki?

2002'den itibaren ama en çok 2004 yılında hissettim ben, her seferinde söylerim, Başbakan'a yazdığım mektupta da vardı; Pamukova'daki tren kazasını hatırlarsınız, bir sürü yurttaş hayatını kaybetti ve elbette ki bütün

kanallar oraya koşullar ve canlı yayınlar yapıyordu. Günlere yayınlar yapıyordu çünkü enkazda sıkışanlar vardı, kazanın neden olduğuna dair araştırmalar yapıyordu, kurtarma çalışmaları vesaire çok acayip bir durumdu, işte o zaman Başbakan'a Radikal gazetesinde muhabir olan biri "Ulaştırma Bakanı'nın istifa etmeyi düşünüp-düşünmediğini" sormuştu. Bunun üzerine Başbakan da kalkıp "Sen hangi gazetedenisin?" diye başka bir soruyla karşılık vermişti. Belki bire bir bu olay bir kırılma noktası değildir ama o dönem şu da yaşandı; haber kanallarının ve canlı yayın yapan kanalların artık canlı yayınları kesmesi istendi. Ben o dönem tatildegdim ve neden canlı yayın yok diye meraklanırdım aradığımda öğrenmişim. Tabii zaman içinde tanık olduk Doğan Grubu'nun başına gelenlere. İş adamlarının hükümetlerle kolkola gitme alışkanlığı,

Ekran yüzü olmak haberlin hakkını vermektir

Banu Güven, yazılı medyada başarılı bir kariyerin ardından 90'lı yıllarda televizyon gazetecisi oldu. NTV'de bir süre sonra kanalın ekran yüzü oldu. Hükümet medya üzerinde baskıyı artırdığında ise Banu Güven farklı haber sunum tarzı ve soru sorma tekniğiyle iktidarın hedefi oldu. Ve kanaldan ayrıldı.

Banu Güven şimdi İMC TV'de ve kaldığı yerden devam ediyor demokrat tutumuna ve hak haberciliğine. Bu arada katliamdan iki yıl sonra Roboski'ye gidip bir belgesel çekti. Kendisiyle buluştum ve ona hem Türkiye medyasına hem de Roboski'ye dair sorular sordum:

kendilerini bu şekilde korumayı biliyorlar ama bu iktidar hiç bir zaman çıkarlarının zorlanmasına müsaade etmeyeceğini bununla anlatmıştı. Bu iktidarın nüfuz alanından ilk başlarda uzak durduğunu düşünen NTV'nin son patronu da belki işlerini daha da büyütme isteği ve aynı zamanda iktidar tarafından üzerine gelen tehditler derken adım adım bu göletin içinde suya gömüldü, öyle söyleyeyim ve bizler de sonunda oradan ihraç edildik.

Sizi NTV'den koparan neden bu muydu?

Beni NTV'den koparan neden bu iktidarın medya üzerinde kurmuş olduğu baskıdır. Bu baskı yüzünden sansürle karşılaştım. 2011 seçimi öncesinde bir takım insanların haber kanallarında görünmesine izin vermiyordu Başbakan ve ofisi. Sonra ne oldu, benim yayınıma çıkartılmayan Ley-

la Zana'yı Dolmabahçe'deki ofisinde ağırladı Başbakan. Manşetler, Öcalan ile görüşülüyor, Newroz mesajı falan. Bu günlerin geleceğini elbette görebiliyorduk ama seçim öncesinde sırf birileri çıkmasın diye talimat verildiği için saçma-sapan bir durum ortaya çıktı. Sadece bu değil ki, bir çevre haberi ile ilgili de bununla karşılaşabiliyorsunuz. Mesela Binali Yıldırım bir programa kaç dakika çıkacağını kendi tebliğ ediyor kanala, böyle bir şey olabilir mi? Bu bir tek NTV ile ilgili bir şey değil, bütün kanallar bunları yaşadı ve yaşıyorlar. Ben başım ağrımadan çalışabileceğime inandığım yerde çalışırım, Artı 1'de de çalışma kararı almam çok uzun zaman almıştı fakat orda da bana evrensel gazetecilik ve etiğinin olacağı yer diye vaat edildi ama Artı 1'de de sansür denen şey çıktı karşıma ve bu konuda kopan kavganın tarafları yani Artı 1'in patronu ve yönetimde bulu-

nanlar birbirlerini suçlar hale geldiler. Benim orada yaşadığım sansür de yine Kürt meselesi ile ilgiliydi.

Yanılmıyorsam Vedat Türkali ile yaptığınız program NTV'deydi. Orada da bir baskıya uğradınız, değil mi?

Evet, NTV'deydi. Onla ilgili şöyle oldu; NTV benim bütün yayınlarımı arşive koyardı, onu koymadılar. Şu anda NTV arşivinde o programı bulamazsınız ama Youtub'de bulursunuz.

Peki, bugünkü medya ortamını nasıl tanımlarsınız?

Bugünün medya ortamı tamamen Başbakan'ın önünde el-pençe divan duran iş insanlarının, kendini kurt zanneden ama koyuna dönen bir takım işadamlarının insafına kalmış. Tapelerde falan gördünüz, ağlamaklı şekilde koyuna dönen bir takım işadamları ama bunlar, kendi çaplarında bir iktidar ele geçirdiler, kendi çıkar

alanlarına giren konularla ilgili yazı kesiyorlar, kendi hegemonyalarını gazetelere yansıtıyorlar. Bunun kamuoyuna çıkmamış örneklerini biliyorum, bunu kamuoyuyla paylaşmak orada ki gazetecilerin bileceği bir şeydir, o yüzden ben bir şey söylemiyorum ama hakikaten rezillikler var. Başbakan'ın kollamasıyla ve yönlendirmesiyle bir takım gazetelerin başına geçen birileri kendi borusunu kırk yıllık gazetecilerin üzerinde öttürmeye çalışıyor. Bir kısım var öğrendim ki 30 Mart'tan sonra sizli-bizli konuşmaya başlamışlar. Bir zamanlar iktidardan 'onlar' diye bahseden bazı televizyon yöneticileri şimdi ise 'biz' diye konuşmaya başlamış. Medya üzerinden acayip bir şekilde toplum mühendisliğine girilmiş vaziyette ve bu bir eğlence programında da karşımıza çıkıyor, popüler kültür vasıtasıyla da bir şeyler dönüştürülmeye çalışılıyor. İktidar siyasetten, seçim

sisteminden, rejimden tutun popüler kültüre kadar her şeyi tek tipleştirerek, kendi hegemonyasını güçlendirecek ve o otoriterlik denizinde tam yelken gidebilecek bir hale sokmaya çalışıyor.

Şu anda bulunduğunuz yerde ik-

tidar baskısı karşısında korunuyor musunuz?

İMC TV ile pek ilgilenmiyorlar galiba.

Neden?

Bilmiyorum ki. Şu ana kadar bu

dördüncü haftam ve iktidar partisinden bir kaç kişiyi almaya çalıştım ama kimse çıkmadı. Sadece Bingöl'de seçimlerden sonra parti meclis üyeliğinden istifa eden kadın bir siyasetçi var ya onu çıkarabildim ancak yayına.

Burada baskı hissedilmemesinin en basit sebebi buranın finansörlerinin ve destek veren kişilerin iktidara göbek bağının olmamasıdır.

Veya daha özgürlükçü olması.

Özgürlükçü olabilir ama medya kuruluşunun patronu eğer işleri sebebiyle çıkarları büyükse koyun olabiliyor. Anlatabiliyor muyum? Ama eğer iktidardan beklentisi veya iktidardan gelebilecek bir tehdit korkusu yoksa o zaman bir problem yaşamıyorsunuz. Benim İMC TV'de hissettiğim budur. Kürt meselesiyle ilgili Türkiye'de yayın yapan ve konuya hakettiği önemi ve özeni gösteren haber kanalı da İMC TV'dir. Çözüm süreci diye Başbakan'ın da yararlanmak istediği süreç var ya, işte şu anki konjonktürde çalışmıyor ama her kanalın hayatını mevcut düzenlemelerle zorlaştırabilirler. Sadece bizim değil başka yeni kanalların da karşılaştığı problem; Digitürk şu anda TMSF'ne bağlı ve TMSF diyor ki; "Biz bir toplantı yaptık ve yeni bir kanal tahsis etmemeye karar verdik yeni sahip belirlenene kadar." Böyle bir şey olabilir mi? Sen mali durumu sebebiyle bir şirkete el koyduysan o şirkete kâr getirecek işlemleri nasıl durdurabilirsin? Ben bunun arkasında politik bir motif görüyorum açıkçası. Şimdi onun için haber bekliyoruz, uydu lisansımız var ve kanal şimdi Teledünya için de gerekli lisansı almaya çalışıyor, daha çok platforma dahil olması gerekiyor ki sürdürülebilirliği daha kolay olsun.

Kürt sorunu ile ilgilenen ve yapınız gereği demokrat birisiniz.

Hak haberciliği yapıyorsanız elbette ki ve öncelikle Kürt meselesiyle ilgilenmeniz gerekiyor.

Peki, Roboski size Türkiye tarihinde ne ifade ediyor?

Daha önce yaşanmış bazı hukuksuzluk, vicdansızlık ve cezasızlık örneklerini hatırlatıyor. Bu bir kişinin göz göre göre katledilmesi örneğinde, mesela Hrant Dink'in öldürülmesinde veya bir başka yerde otuz üç köylünün hayatının alınması ve sorumlusunun çıkartılmaması gibi örnekleri aklımıza getiriyor ama Roboski insanın gözüne sokulur bir şekilde bütün topluma yaşatılan bir azaptır. Orada yarısından çoğu on sekiz yaş altında olan insanlar gitti. Ben onların anneleriyle, babalarıyla, kardeşleriyle, arkadaşlarıyla tanıştım. Bunun toplumun ruhunu yaralamaması mümkün değil. Orada 34 insanın hayatı söz konusu, kontrol ettirmez misin bunlar kimdir diye? Böyle bir deneme-yanılma yöntemi

olabilir mi? Bu Kürdistan coğrafyasında olduğu için mi yapılabilecek bir şeydir? Ya öyleyse diyerek bombalar yağdırabilir misin insanların başlarına? Başbakan'ın bilgisi olduğu konusunda Roboski'lilerin hiç kuşkusu yok. Bana da mantıklı geliyor ve takipsizlik kararının çıkmasında ben bunun da önemli bir rolü olduğunu düşünüyorum. Elbette Genelkurmay Başkanı da bu işin içinde. İktidar kendisini köşeye sıkışmaktan kurtarmak için riski göze alamadı ve 37 kişinin ölmesi riskini göze aldı. Düşünün bunlar gerilla bile olsa bir saldırı durumu yok, bir çatışma yok, böyle bir şey yapılabilir mi? Roboski'de bu katliamdan kurtulup korucu olarak hayatını devam ettirmek zorunda kalan bir kişinin Servet Encü'nün anlattıkları; "yahu biz evden çıktığımızda o Heron'lar bizim gittiğimi bilmiyor mu? Elbette biliyor. Biz tepeden geçerken de Heron'lar bizi takip ediyordu." Diyelim ki tamamen hatalar zinciri olsun, orada ellerinde fenerlerle, o kadar eşek ile dolaşan, cep telefonları kullanan bir kalabalık nasıl bombalanabilir? Sen bu şekilde davranan bir kalabalığın saldırı düzenleyebileceğini nasıl iddia edebilirsin? Bir de nereye saldırı düzenleyecekler? Orada karakol onların bulunduğu yerin yukarısında. Oradan o saldırının düzenlenmesi mümkün değil ve hatta o karakol o zamanlar boş bırakılmış yani boş aslında. Bu hikayenin, bu

senaryonun elle tutulur hiç bir tarafı yok. Roboski'liler şunu soruyor; "Bu hadise memleketin başka bir yerinde olabilir miydi?"

Orada insanlar bombalanırken hangi mesaj verilmek istendi?

Onun öncesinde bir takım baskınlar yaşandı. İki karakol baskını yapılmıştı, Gediktepe ve Dağlica, Ak-tütün baskını. Bu olayların tekrar etmemesi amacıyla böyle bir şeyin yapıldığını Başbakan zaten Roboski'lilere söylemiş. Başbakan "Biz orada Ahmet-Mehmet'in olduğunu nereden bilelim" demiş. Bilmiyorsan oranın bombalanmaması gerekir. Amerika'nın Kosova savaşında ürettiği bir kaçınılmaz hata olarak da tarif edilebilecek, kaçınılmaz sivil kayıplar, 'collateral damage' diye ifade ettiği bir şey vardı, bombalanır bir yerler siviller de ölebilir. Önleyici saldırı yaptık gibi bir kafa yapısı herhalde. Fakat Başbakan'ın orada "Ahmet mi var, Mehmet mi var" demesi, resmen yapılanın açıklaması, sen bunlar da yapılabilir diye bilmediğin insanları bombalayamazsın.

Siz orada çocuk yaşta evlatları öldürülen insanları gördünüz, ne hissettiniz? Kaldığınız süre zarfında ne hissettiniz?

Ben ilk oraya gidince onu hissetmedim, daha birçok başka şey var, bu da eklendi ve hayatımız eskisi gibi olamaz. Yani bunu, benim açımdan

böyledir en azından. Benim oraya iki yıl sonra gitmemin sebebi, yani buna girmeli miyim, bilmiyorum aslında.

Yani acıların dinmesini mi beklediniz?

Yok, acıların dinmesi falan değil. Bir kere yıldönümlerinde bir tek orada olmak istemedim. Zaten çok kalabalık geçiyor vesaire. Benim istediği şeydi, biraz da hukuki sürecin, yargı sürecinin nasıl ilerleyeceğini görmek istedim. Onu da gördük. İki yıl sonra gittiğimde benim görmek istediğim şeydi. Genelde yapılan belgesel çalışmalarda hep katliam anlatıldı, elbette ilk başta bunlar olacak ama memleketin geri kalanına ve dünyaya şunu göstermek gerekiyordu, bir hukuk süreci devam ediyor, iki yıl geçmiş ve orada yas azalmıyor. Şimdi normalde şöyle bir şey varmış, ben de bunu çok acı bir kaybın ardından biraz daha araştırdım, öğrendim ve anladım, normalde yas dediğimiz şey genelde böyle bir on dört ay en erken, işte bir yıldönümü geçmesi gerekmiş aradan, on dört ay gibi bir süreden sonra yas döneminden çıkmaya başlarmışsın yavaş yavaş, hani hayatın gereklilikleri ne ise o güne adapte olmaya başlarmışsın, fakat bir, her gidiş başka bir gidiş, yani her ölümün hikayesi farklı ve geride bıraktığı acı farklı, elbette böyle bir katliamı ardından normal bir süreç olarak düşünemezsin. Ama bir şey

daha var, hukuksuzluk olduğunda, bir şekilde yapılanın adı konmadığında, bir fiilin sorumluları, failler ortaya çıkmadığında yas bitmiyor.

Roboski'de de bitmemiş mi?

Sınırdaki o gün yirmi sekiz aralıkta yaşananlara gidiyor herkes. Bir genç adam düşünün, birkaç ay sonra ilk çocuğu dünyaya gelecek, çocuğuna isim düşünmemi ş, düşünememiş, her gün bilgisayar başında, Roboski ile ilgili bir gelişme var mı, kim ne demiş, hukuki açıdan bir gelişme olmuş mu, bir dernek oluşturmak, ailelerin yaralarını sarmak, bunlarla uğraşıyor. Veli Encü'den bahsediyorum, Veli'nin bir çocuğu oldu ve adını Rojbin koydu nihayet, Rojbin'in alışverişini bile o kadar geç yapabildiler ki, hayatın akışında doğal bir şey bu. Bir bakıyorlar bir gün ticarete gittiklerinde, sınırda o bombalanan yerde yol çalışması, yakınlarını kaybettikleri yerden askeri sınır boyunca askerin olabildiğince ulaşımını sağlayacak bir yol, yani onların ticarete gitmesini engelleyecek bir yol, belki tel gelecek sonra mesela.

Konuşuluyor bu.

Hani ben bugün çocuğuma konsantre olmak istiyorum dese, hani, mümkün mü? Zaten o askerin varlığı, bir de takipsizlik gibi bir şeye gelindiğinde, buraya geldiğinde, asker oradan her geçtiğinde onların içinde bir şey canlanıyor, Roboski'de geleceği yaşa-

yacak olan çocuklar var. Yani Roboski'de gelecek çocuklar, orada Yasemin, Canan, Cevahir, daha ismini işte, Davut, yani daha ismini sayabileceğim ve saymadığım birçok çocuk, onlar gülebilen çocuklar, onlar aslında hayatın içinde onları bekleyen her şeyi kucaklamak, karşılamak isteyen çocuklar, bunların görülmesini de çok istedim, o yüzden belgeselde çocuklar da var, o çocuklar da elbette anaları babaları yası atlatamadığı için o yasla birlikte büyüyorlar. Roboski'deki çocuklar bir yandan dopdolu çocuk, bir taraftan da haksızlık denen şeyin dersini çok erken almış çocuklar.

Belgesel sizin sitenizde ve televizyonda yayınlandı, değil mi?

IMC TV'de yayınlandı. Çok kez yayınlandı. Şimdi de İşçi Filmleri Festivali'nde gösterilecek. Yani ne kadar çok gösterilirse ben o kadar mutlu olacağım. Çünkü ben aradan çekiliyorum. Orada da ben anlatmıyorum. Roboskililer anlatıyor.

Anladım. Şunu çok merak ediyorum. Yani Askeri Savcılığın takipsizlik kararı tebliği edildiğinde o aileleri gördünüz, oradaydınız, nasıl bir tepki verdiler, nasıl bir duyguydu?

Şöyle söyleyeyim size, oraya gitim, çok ağır hikayeler dinledim gider gitmez, ardından hayatını kaybedeb Serhat Encü'nün ailesi ile oturduk, kahvaltı ettik, sonra sınıra gittik, orada karmaşa vesaire birçok şey gördük, bir

sürü hikaye dinledik, ölen çocukların hikayelerin duydum, idare ettim bunu, ettim, ettim, ettim, fakat o tebligat ailelerin eline ulaştığında, birer birer isimler okunuyor, bir sessizlik, elinde zarfı çeviriyor, biri oturuyor ve kimse söylenemiyor bile, o derece garip, ağır bir şeydi yani, orada ben de ağladım. Çok yani. Anlatabiliyor muyum?

Anladım.

İnsanlar ellerinde bir kağıt, devletin, iktidarın o kayıtsız varlığı. Çok acı vericiydi. Evet.

Valla, söylenecek bir şey yok. Siz de o acılara bire bir şahit oldunuz orada.

Valla, herkesin olması gerekiyor. Şöyle söylemek lazım, Roboski'de sadece yıldönümlerinde, acının yaşadığı anlarda değil, o çocuklar için mesela, mutluluk içerecek anlarda da, bir şeyler yapmak lazım. Beni mesela çocuklar futbol oynamaya çağırdılar. Beni de çağırdılar. Beni çağırdıklarında çok hoşuma gitti. Böyle bir şeyde de olmak lazım.

Bir yerde hayat devam ediyor.

Anlatabiliyor muyum? Yani sadece mezarlığa değil, ama orada işte dersleri için yardım almak istiyorlar, buradan bir çağrı yapayım, belki gönüllü öğretmenler gidebilir oraya, Eğitim Sen ile konuşmak lazım, Alaadin Hoca ile konuşmalı, farklı sosyal etkinlikler için gidilebilir. Roboski Derneği var, Roboski Müzesi var, bir müze var şimdi, müze de önemli. Hafıza açısından

önemli ama bu çocukların bir tek, adaletin yerini bulması gerekiyor, ikincisi, bir tek bu ağır kaybın, yani hafızalarına bir tek, yoğunluklu olarak bu ağır kaybın oturmaması lazım, bunun dışında bir de hayatı yaşamaya devam etmeleri lazım. O futbolu da, şöyle söyleyeyim, askerin o gün bir tek sınırda yol çalışmaları olduğunu, valinin geleceğine dair bir takım haberler üzerine bir yürüyüş çıktı bir anda ortaya, çocukların maç saatine geldi, o yüzden çocuklar maçı planladığımız yerde yapmadılar, fakat yürüyüşe katılabilecekleri başka bir alana geçip bir taraftan gözleri toplanıyor mu insanlar orada, bir taraftan da minyatür kale böyle oynadılar aralarında. Yani anlatabiliyor muyum? Ben de aralarında. Bunları da yapmak lazım yani, anlatabiliyor muyum?

Evet, elbette.

Ben mesela Rojbin'i görmeye gitmek istiyorum.

Gidecek misiniz peki?

Gideceğim tabii. Tabii gideceğim. Tabii gideceğim.

Peki, bu acıların dinmesi için faillerin cezalandırılması gerekmez mi? Failler belli. Genelkurmay olsun, Başbakan olsun, birileri bu emri verdi. Bunun yargı önüne çıkması biraz acıyı hafifletmez mi?

Biz bunun yakın bir gelecekte olmayacağını biliyoruz. Çünkü Başbakan gittikçe iktidarını daha güçlendirmeye çalışıyor, şimdi seçim sistemi

mevzuu da çıktı, bir ay içinde seçim sistemini değiştiririz diyorlar, o dar bölge, daraltılmış bölge seçim sistemleri ile daha hayırlı bir tablo çıkmayacaktır. Yani askeriye de yaptığı büyük hatayı, göz göre göre yaptığı hatayı kabul edecek olgunlukta değildir, böyle bir devlet kültürü de yok, memleket-te yok olmadı. Kim var bugüne kadar ne olduğuyla ilgili konuşabilen? Ne 1915'i konuşabilen var, ne Dersim'le ilgili konuşabilen var, yani istediğimiz. CHP'ye yüklenilebilecek bir alan olduğu için mi Dersim konuşulabilir? Niye bir takım değişiklikler yapılmadı?

Geçen hafta Med Nüçe'de yayımlanan ve Ahmet Tuglar ile sunduğumuz programımızda Garo Paylan ile 1915'i konuştuk. Öyle acılar yaşanmış ki, bilmediğimiz, okumadığımız, bire bir dedelerinin, babalarının anlattığı öyle acılar yaşanmış ki, ben de kalktım, kendi dedelerim adına, belki onlar da katılmıştır, mutlaka, ben Diyarbakırlı'yım, Diyarbakır'ın yerleşik halkı Ermeniler'di, Kürtler ise ziraatla uğraşırlardı, tarımla uğraşırlardı, Ermeniler ise zenaatla uğraşırlardı, bizim birçok komşumuz da Ermeni'ydi. İnanıyorum ki, bire bir olmasa da ailemin içine o katliama iştirak edenler vardır. Ben de kalktım, özür dile-dim kendisinden. "Dedelerim adına sizden özür diliyorum" dedim.

Evet ama devlet geleneği var, bireyler bunu yapabiliyor, özür dileyebiliyor ama özür dileyeni de aforoz etmeye meyilli bir durum ya da kesim olabiliyor bazen. Neyse geçelim onu, bireyler özür dileyebiliyor, biz 24 Nisanlar'da anma yapıyoruz artık. Yapıyoruz anma. Soykırımı anmak için insanlar buluşabiliyor.

O da bir şey.

Evet ama benim söylediğim bir devlet geleneğinin artık, yani özür dilemeyi bilmek, ne yapıldığını anlatmak, bir daha yaşanmasını engellemek için ne olduğunu söylemek lazım. Neye bir daha asla diyeceksiniz? Bir daha yaşanabilir. İşte tarih o zaman tekerrürden ibaret olur. İşte ona engel olmamız gerekiyor. Willy Brandt'ın yaptığı gibi devlet adına özür dilemek lazım.

Bir daha asla yaşanması dileğiyle diyelim biz de. Çok teşekkürler.

Rica ederim.

BEDROS DAĞLIYAN

Kederler Hep Umuda Akar

Kederimiz, yalnızlığımızdanmış artık biliyorum. Keder, kaderin bir oyunu da değil sadece... Bizi, her nefeste bunca acıya sokan, acıyı bal niyetine bize yediren zihniyet kederimizin de müsebbibi belli de; üstüne alan yok ki...

Epeydir, geçmiş zamanı anlatan eski fotoğraflarımıza bakıyorum. Neredeyse tüm fotoğraflarımız, güzel mezelerle bezeli masa başında gülerken resmedilmiş... Hepimiz buruk bir tebessümle bakmışız objektiflere... Bazen gülmeye, şarkılarla, türkülerle eşlik etmişiz. Elimizde ut, keman ya da cümbüşle... Demek ki gülmeyi, eğlenmeyi seven mutlu bir toplulukmuşuz... Lâkin gülerken dahi bir burukluk göze çarpıyor işte... Onu atamamışız...

Dedelerimin, nenelerimin anlattığı her hikâye, anı tam da bizim bugünlerimizi karşılıyor. Çalışkan ve üretmeyi seven bir halkız bunu kendi ailemden de biliyorum. Çok şükür kafası çalışan zeki insanlar olduğumuzun da ayırtındayım.

Gülmeyi, eğlenmeyi seviyorum, seviyoruz diyorum kendi kendime... Sonra da bir hüznün bulutu çörekleniyor gözlerime; yaşlarına hâkim olamıyorum.

Umudu seven, köklerinden yeniden doğan yanmış, yıkılmış üzüm bağlarına benzetiyorum halkımı... Küllerimizden her defasında yeniden doğuyoruz. Üretiyoruz, çoğalıyoruz hatta zenginleşiyoruz da... Birilerinin tekrardan değerlerimizi elimizden almasını bekliyoruz sanki bir taraftan da... Bunu biliyoruz çünkü her defasında başımıza geleni başka türlü nasıl izah edebiliriz ki...

Agos Gazetesi'nde günlerdir Kesap Kasabası ile ilgili makaleler, belgeler yayınlanıyor. 1915 Soykırımı'ndan kurtulan insanların kurduğu adeta yoktan var ettiği bir kasaba burası. Zenginleşmiş, mutluluğunu tekrardan kurmuş

bir halk yaşayanları... Ancak yine, yenice aynı akıbeti paylaşıyor işte... Yine sürgünlük, yine katliam... Buruk, hüznü fotoğraflar...

Anadolu'da yaşayan onca Ermeni kasabası bugün Kesab'ın durumuna benzer hatta daha ağır olaylar sonucu o vakit oturdukları kasabalardan sürülmüş, dahası geri gelemediğinin sebebi olarak katledilmişler de...

Şimdi bir avuç kalmamıza sebep olan bu olaylar halen buruk bir kederle hatırlamamıza yol açıyor geçmiş zamanları... Hayır, nefret duymadığımız gibi unutmak adına çok şeyi deniyoruz. Yine gülmek istiyoruz, yine çalışıyoruz, üretiyoruz...

Ne yazık ki bu topraklarda yapılan katliamların ucu bucağı yok. Kime baksan hep bir hazan yumağı... Sağ olsun bu devlet, bu egemenler bize bunu unutturmuyorlar. Tüm ezilen halkların sahip oldukları yegâne eşitlik sadece gözyaşı... Gözyaşında, hüznünde birleşiyor halklar...

Şiirler yazıyorum. Hep hüznün, hep hazan... Hazin bir düdük ya da keman sesi eşlik ediyor sanki sürgünlüğümüze... Üstelik bu durum şiir yazan birçok şair dostuma da sirayet etmiş durumda... İstesek de güzel zamanları, anları anlatan dizeler yazamıyoruz.

Yani kısaca bu toprağı yurt olarak seçmiş bütün halklar birbirimizin acılarıyla yıkayıveriyoruz kendimizi... Merhem olup derdimize derman oluyoruz birbirimizin. Zehirlerden, kanlı olaylardan arındırıp kendimizi, sağaltıyoruz. Bir tek gözlerimize laf geçiremiyoruz. O kara gözleri her Ermeni çocuğunun; mahzun bakıyor...

Zaman artık yaraları sarma, sağaltma zamanıdır. Zaman artık bir düğünde, bayramda halaya durma zamanıdır. O uzun halay sıralarını ellerimizi tutarak kurduğumuzda söz! En mutlu şiirleri yazacağım sizlere içinde umut olan...

SÜRGÜN BAHAR MİMOZALARI

Şehrin uzaktaysa duyamazsın özlediğin çan sesini

Bir bakmışsın birikmiş kader ağacında yalnızlığın

Keder, yeni yetme kız sanki yanı başında

Çeker seni eynine, çoğalır ufkunda bahtsızlığın

Şimdi bir şiir paklar yalnızlığı diyebilirsin

Birine başlarsın da sarmaz hani; bitiremezsin

Ah! Gâvur Meydanında eski bir öyküyse zaman

Ahrazlı anıların gelir usuna; lal olur da söyleyemezsin

Tutunmak şart olmuşsa acı dikenli rüzgârlara

Oğuz Atay'a selam vermenin tam sırasındır; bilirsin

Dert dinleyen dostu bulmak zorsa nitekim

Uçurduğun son uçurmadır belki de Selim

Dizelerde sakla! Gecenin ve hayatın son anlarını

Aklına yaz! Acı baharın mimozalarını

Şimdi gelir vuslatıdır bilirim, kapanmayan yaralar

Dökülür sarı ibrişimler; kucağında şiir sağanağından hatıralar

Fazla yaşamaz; turnalardan öğrendin, Nisan sürgünlerini

Ekmeyenler bilmez ki koca Nar'ın ikbâlini

Perşembe kiliselerinden süzülen hakikatli şiiri

İçer son nefesinde; annem de nur taneleri...

İstanbul, 10 Nisan 2014(

Perşembe Odaları) Bedros Dağlıyan

FEHİM IŞIK

Irak Kürt Hareketinin Kısa Tarihçesi (7)

Körfez Savaşlarının Kazanımları

Arada yaşanan gelişmeleri uzun uzadıya yazmak gerekmiyor, ancak şu kadarını hatırlatmakta yarar var: Önce Saddam'ı Kürtlerin üzerine salan daha sonra Kürt bölgesini BM (Birleşmiş Milletler) kararı ile uçuşa yasak bölge ilan ederek Kürtlerin kendi yönetimlerini kurmasına fırsat veren, ABD'nin bizzat kendisidir. Kürtlerin, Irak'taki tek örgütlü güç olmasının Saddam'a yönelik uzun vadeli bir politika izleyeceği açık olan ABD'yi böyle bir karar almaya ittiği yadsınamaz. Uzun yıllar baskı altında kalan, katliamlarla yok edilmek istenen, Kürtleri baskı altında tutan bölge devletleri başta olmak üzere ABD ile diğer emperyalist devletler arasında bir top gibi oradan buraya savrulan ve çaresizliği ayyuka çıkan Kürtlerin, ABD'nin biraz da geçmişten ders alarak ortaya çıkan 'güven verici' bu desteğini reddetmesi beklenemezdi. BM kararı ile Irak Kürdistanı'na yerleşen ve bölgeye Saddam güçlerinin girmesini engelleyen "Çekiç Güç" de,

ABD'nin Kürtlere verdiği bu desteğin belirgin bir göstergesiydi.

Ara anekdot olarak hatırlatmakta yarar var: Çekiç Güç'ün Irak Kürdistanı'na yerleşmesinden sonra PKK hariç, diğer Kürt örgütlenmelerinin önemli bir bölümü Çekiç Güç'ün varlığını destekleyen beyanlarda bulunmasalar bile, bu gücün Saddam tarafından geliştirilmesi muhtemel saldırılara karşı Kürtlerin korunmasında önemli bir rol oynadığını inkar etmediler. Hatta Irak'taki sol, sosyalist veya komünist Kürt örgütleri başta olmak üzere bir kısım sol ve sosyalist kimlikli Kürt örgütleri, yayınladıkları bildirimlerle Çekiç Güç'ün varlığını açıktan desteklediler.

ABD'nin etkisiyle BM şemsiyesi altında korumaya alınan Iraklı Kürtler, bölge devletlerinin provokatif girişimlerine ve iki önemli Kürt örgütünün 1994 yılında yeniden başlayan ve birkaç yılı alan çatışmalarına rağmen, uzun ve zorlu bir süreçten sonra ken-

di kendilerini yönetebilme becerisini gösterdiler. Irak Kürdistanı'nda yadsınamaz bir alt ve üst yapının inşasına başladılar. Eğitimden sağlığa, imardan ekonomiye, düzenli ordu kurulması dışında akla gelebilecek her devlet yapılanmasını gerçekleştirdiler. Düzenli ordu kurulmasının önündeki en büyük engelin, iki Kürt örgütünün, yani KYB ile KDP'nin bölge devletlerinin provokasyonları ile geliştirdikleri çatışmalı süreç ile bu sürecin ortaya çıkardığı karşılıklı güvensizlik olduğu açıktır.

Saddamlı dönem Irak'ta, 2003'ün Nisan ayına kadar devam etti. Saddam'ı ilk Körfez Savaşı sonrasındaki 12 yıl boyunca iktidardan uzaklaştırmayan ya da uzaklaştıramayan ABD, 2003 yılında yeni bir operasyonla Saddam iktidarına son verdi.

Özellikle 2. Körfez Savaşı'nda ABD'nin en önemli müttefikinin, Irak Kürdistanı'nın büyük bölümünü kendi denetimlerinde tutan Kürtler olduğu biliniyor. ABD'nin etkisiyle gelişen

Körfez Savaşları sonrasında Kürt halkı açısından ortaya çıkan yeni durum ve özellikle Irak Kürtlerinin kazanımları, elbet ABD gibi katliamcı ve kanlı tarihiyle bilinen bir devletin suçlarını görmezden gelmemizi gerektirmez. Ancak şurası da bir gerçek ki, neredeyse 200 yıla yakındır süren Kürt halkının silahlı direnişinin en ciddi kazanımı Körfez Savaşları sonrasında elde edilmiştir. Irak Kürdistanı'nda ise başlangıçta Mustafa Barzani ve partisi KDP, 1970'li yıllardan sonra ise diğer Kürt partilerinin katılımıyla sancılı ve aralıklarla da olsa 1932 yılından 1991 yılına kadar süren tüm bu süreç boyunca elde edilen kazanımların ABD ile Saddam karşıtlığı temelinde buluşma sonrasında ortaya çıktığı açıktır. Irak Kürt hareketi, ABD karşıtlığı yerine tercihini ABD ile birlikte yürümekten yana koymuş ve Kürt halkının tarihi boyunca elde ettiği en ciddi kazanımlara imza atmıştır.

Elbet bu ilişkinin eleştirilebilir yanları vardır. Ancak şu da bir gerçek ki, emperyalizm Irak'ı kendi çıkarları paralelinde işgal etmiştir ve onları Irak'a davet edenler de, Kürtler ya da Şii Araplar ile Sünniler değil. Kürtler açısından belirgin olan bir gerçek de, kendilerinin yürüttüğü özgürlük mücadelesidir. Irak Kürdistanı'ndaki silahlı-silahsız, diplomatik-yasal mücadele, kesintilere rağmen 1. Dünya Savaşı'ndan bu yana aralıksız sürüyor. Bunca uzun ve bedeli ağır bir mücadele birikimine sahip bir halkın, "özgürlük ve demokrasiyi" ABD'nin getirmesini bekleyeceğini iddia etmek, büyük bir haksızlık olsa gerek. Iraklı Kürtler neredeyse 1. Dünya Savaşı'nın bitiminden 1991 yılına kadar aralıksız sürdürdükleri uzun erimli mücadelede 200 bine yakın şehit vermişlerdir. Hâlâ bile Irak'ın birçok bölgesinde enfallerde katledilen Iraklı Kürtlerin kemikleri vardır. Bunca uzun erimli ve bedeli ağır bir mücadeleden sonra Irak Kürdistanı güçleri, ABD işgalinin yol açtığı sonuçları Kürt hareketi lehine değerlendirebilmiş ve federal devlet kurmayı başarabilmiştir...

Yeni Kitabım Çıktı!

(Bilişsel Bilimler Elkitabı)

DR. ULAŞ BAŞAR GEZGİN

Bilişsel Bilimler Elkitabı

Doç.Dr. Ulaş Başar Gezgîn, bilim ve sanatın çeşitli dallarında çalışmaları olan bir araştırmacı. Elinizdeki kitap, Türkiye’de oldukça yeni sayılabilecek disiplinlerarası bir alana, bilişsel bilimlere bir giriş olarak okunabilecek ya da ders kitabı olarak kullanılabilir. ‘Bilişsel Bilimler ya da Yanıtı-Yanıtsız Sorular Demeti, Bilgisayarlar Düşünebilir mi?’, ‘Şaşkın Beşer ve 25 Şeker: Düşler, Avukatlar, Çekik Gözlüler, “Ben Demiştim Zaten”ciler ve Diğerleri’, ‘Turing Salonu’ndan Çince Oda’na: Makineler Düşünebilir mi ya da Makineler Uzman Olabilir mi?’, ‘Bilişsel Bilimlerden Önce Bilimle ve Bilim Felsefesiyle Hesaplaşmak’, ‘Yoksa Her İnsan, (Bilişsel) Bilimci mi?’, ‘Dil mi Düşünceyi Belirler, Düşünce mi Dili Belirler, Yoksa İkisi Özdeş midir?’, ‘Duygular: İçli Robotlar, Kalpsiz İnsanlar ve “Duygusal Zeka”’, ‘Yaratıcılık: Gizemli Olmayan Bir Etkinlik’ gibi bölüm başlıklarına sahip olan çalışma, ekler bölümündeki çeşitli metinlerle birlikte, oldukça zengin bir içerik sunuyor. Araştırmacının çeşitli konulardaki konferans bildirilerine ve akademik makalelerine ek olarak, konuyla ilgili başka çalışmaları da sunuluyor. Kitap, bir bilişsel bilim terimleri sözlüğü; derleme ve türetme karşılıklar sözlüğü ve yazarın tüm yapıtlarının bir dokümanından oluşan Gezgîn Kaynakça ile son buluyor. Bu tür çokdisiplinli ve disiplinlerüstü ve bilim, sanat ve felsefeyi bir bütünlük olarak gören çalışmaların çoğaltılması dileğiyle, kitabı siz okurların ilgi ve değerlendirmesine sunuyoruz.

ISBN 978-605-4827-15-2
9 786054 827152

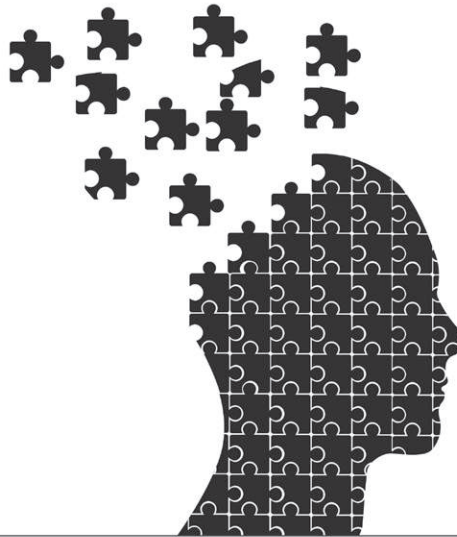
BİLİŞSEL BİLİMLER ELKİTABI

Doç. Dr. Ulaş Başar GEZGİN

BİLİŞSEL BİLİMLER ELKİTABI

Doç. Dr. Ulaş Başar GEZGİN

me Üzerine; Zamanı Dar Olanlar İçin Bilişsel Bilimsel Düşünce Alistirmaları(1): Giritli İhtiyar, Yalan Söylemiyor Olabilir!; 1 YTL= 1,000,000 TL? Ne Yazık ki Bu Kadar Basit Değil; Yapay Zeka ve Hukuk; ‘Yapay Zeka’ Üzerine Ya Da Yalnız Bir Çocuk; ‘Akıl Defteri’ Üzerine ya da Sisifus Belleği; Yarım Kalan Heykelin Yarım Öyküsü; Süreğen Kimlik; Büyüme İçin Önkoşullar; ve Joan Miro Atlası: Mücevher Deseni (1908).

Ayrıca, kitabın sonunda, İngilizce-Türkçe ve Türkçe-İngilizce olmak üzere Bilişsel Bilimler Sözlüğü ve Gezgîn Derleme ve Türetme Karşılıklar Sözlüğü bulunmakta. Kitap, 1999’dan bu yana tüm yapıtlarımın dökümünü sunan özgeçmiş ve eserler listemle son buluyor. Kitap için çeşitli yerlerde imza günleri olacak. Kitaba Pandora’dan ve Pandora’nın sitesinden (<http://www.pandora.com.tr/urun/bilissel-bilimler-el-kitabi/349165>) erişilebilir. İyi okumalar dilerim.

Yazıyı, kitabın sonunda yer alan bir şiirimle bitireyim: Joan Miro Atlası: Mücevher Deseni (1908)/// En büyük hazzı, içe kapanık bir yılanın,/ Kendi kendini sarmalaması,/ Kendi kendini ısırmasıdır.// Dışa açık bir yılanın en büyük hazzı ise,/ Ya başkalarını ısırması,/ Ya da kendini başkalarına ısırtmasıdır.// İki türlü de engel değildir deri değiştirmesine,/ Deri değiştirir, kendisiyle savaşık olduğu günlerde../ Isırdığı bir başkasında bırakır dişini, kilitte kırılmış anahtar gibi,/ Kendiyle barışık olduğu günlerde../ Kendimizi tanıyabilelim diye çıkar karşımıza bağda bahçede,/ Bir mektuptur posta kutumuza bırakılmış, pulları dökülmedikçe.. /// (2002)

Geçen hafta, ‘Bilişsel Bilimler Elkitabı’ adlı yeni kitabım çıktı. Kitabı yaklaşık 10 yıl önce yazmış olsam da, gün yüzünü geçen hafta gördüğü için, yine de ‘yeni’ diyebiliriz. Bilişsel bilimler; psikoloji, felsefe, dilbilim ve bilgisayar mühendisliği karışımı bir alan; farklı disiplinlerden gelen araştırmacılar, yapay zekayı ve insan zekasını olduğu kadar hayvan davranışlarını da çalışıyorlar. 2006’da bu alanda doktora derecesi aldığım da, bu, Türkiye’de bu alandaki ilk doktora derecesi olmuştu. Kitap da, Türkiye’de bu alanda yazılmış ilk kitap. Umuyorum, Türkçe kaynak sıkıntısı yaşanan alanda, daha fazla Türkçe kitap, raflarda yerini alır.

10 bölümden ve çeşitli eklerden oluşan kitap, ‘Bilişsel Bilimler ya da Yanıtı-Yanıtsız Sorular Demeti, Bilgisayarlar Düşünebilir mi?’, ‘Şaşkın Beşer ve 25 Şeker: Düşler, Avukatlar, Çekik Gözlüler, “Ben Demiştim Zaten”ciler ve Diğerleri’, ‘Turing Salonu’ndan Çince Oda’na: Makineler Düşünebilir mi ya da Makineler Uzman Olabilir mi?’, ‘Bilişsel Bilimlerden Önce Bilimle ve Bilim Felsefesiyle Hesaplaşmak’, ‘Yoksa Her İnsan, (Bilişsel) Bilimci mi?’, ‘Dil mi Düşünceyi Belirler, Düşünce mi Dili Belirler, Yoksa İkisi Özdeş midir?’, ‘Duygular: İçli Robotlar, Kalpsiz İnsanlar ve “Duygusal Zeka”’, ‘Yaratıcılık: Gizemli Olmayan Bir Etkinlik’ gibi bölüm başlıklarına sahip. Konuyla ilgili çeşitli türlerdeki çalışmalarımın oluşan ekler bölümünde ise şu başlıklar var: Bilişsel Bilimlere İlişkin Bir Roman: ‘Düşünce Balonları’; Türkiye ve Almanya’da Yapılan Zeka Oyunlarında Yine Lazlar Birinci

Oldu!; Şiir Üzerine Bilimsel, Felsefel ve Sanatsal Değiniler (2001) (Nedir Şiir?; Kimdir Şair?; Nereden Nereyedir Şiir?; Niyedir Şiir?; Nasıldır Şiir?; Ne Biçimdir Şiir?), Bilgisayarlı (Computational) Yaklaşımlar Açısından Çatışma Çözümü (Conflict Resolution) Kuramları ve Çağımızın Toplumsal Uzlaşmazlıklarının Çözümü Olarak Bilgisayar Yöntemleri; Yansıl Dilbilimsel (Psiko-linguistik) Açidan Tayca Ve Türkçe’nin Karşılaştırılması: Bilişsel Yapıların Aynası Olarak Dil; Tinsel Sağaltımcı Bilgisayar İzlenelerinin Olanaklılığı/Olanaklılığı Üzerine -Bilgi Felsefesi Alanında vb. Bir İnceleme-; Herbert A. Simon (1916-2001) Üzerine; “Aaa! Bu Burç Sayfasında Yazanlar, Tam Beni Anlatıyor!” ya da Barnum Etkisi Üzerine; Hayvanlar Akıllı mı Yoksa?..; Sinirsel Dilbilimsel İzleneler

Oldu!; Şiir Üzerine Bilimsel, Felsefel ve Sanatsal Değiniler (2001) (Nedir Şiir?; Kimdir Şair?; Nereden Nereyedir Şiir?; Niyedir Şiir?; Nasıldır Şiir?; Ne Biçimdir Şiir?), Bilgisayarlı (Computational) Yaklaşımlar Açısından Çatışma Çözümü (Conflict Resolution) Kuramları ve Çağımızın Toplumsal Uzlaşmazlıklarının Çözümü Olarak Bilgisayar Yöntemleri; Yansıl Dilbilimsel (Psiko-linguistik) Açidan Tayca Ve Türkçe’nin Karşılaştırılması: Bilişsel Yapıların Aynası Olarak Dil; Tinsel Sağaltımcı Bilgisayar İzlenelerinin Olanaklılığı/Olanaklılığı Üzerine -Bilgi Felsefesi Alanında vb. Bir İnceleme-; Herbert A. Simon (1916-2001) Üzerine; “Aaa! Bu Burç Sayfasında Yazanlar, Tam Beni Anlatıyor!” ya da Barnum Etkisi Üzerine; Hayvanlar Akıllı mı Yoksa?..; Sinirsel Dilbilimsel İzleneler

Futbol Sevgisi

“Görüşürüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

VAHİT KARAKAYA

Keşfedildiği günden günümüze kadar dünya üzerinde bulunan insanların en çok ilgisini çeken spor dalı futbol, yani meşin yuvarlak. Ulusların birbirlerini tanımasında, kaynaşmasında hep büyük roller üstlenmiş olan bu eşsiz spor dalı, ülkeler savaşlarda birbirlerini yok etmek için kıyasıya mücadele eder, milyonlarca kayıp verir ve aldıkları yerlerle övünüp diğer ülkelere barbarlıklarıyla gözdağı verirken bu meşin yuvarlak öyle aziz bir şey ki aynı ülkeler futbolun bulunup icadından sonra bu kez müsabakalarda birbirleriyle kıyasıya mücadeleye girip zafer anında

diğer ülkelere gözdağı vermeye başlamışlardır. Futbol bence savaşların en güzel olanı. İnsanlar hep onunla kaynaşmışlar, onunla yatıp onunla kalkmışlar. Biz bu meşin yuvarlağı çok seviyoruz. Dünya ülkelerinde olduğu gibi bizde de futbola büyük ilgi var. Nerede hangi konumda bulunursanız bulunun kesinlikle futbol sohbetlerine ortak olursunuz. Zaten şu bozuk ortamda sevinecek başka neyimiz kaldı ki, futbolun yüceliği ve bir ülkenin kalkınmasında ki, tanınmasındaki rolüne en büyük örneği Dünya Kupası finallerinde izledik. Asya'dan bir takım, müslüman şeriatla yönetilen ve dünya-

ya kapılarını kapamış İRAN süper güç Amerika'yı yenmeyi başardı ve halen tüm dünya ülkelerinde adından söz ettiriyor. Bir savaş anında Amerika, İran'ı toz duman edebilir, fakat bu futbol denilen büyük oyunda İran kazandı. Ekonomisi zayıf ülkelerin de bence başka alternatif yok. Sadece spor alanlarındaki başarılarımızla dünyada söz sahibi olabiliriz. Ülkeler arası müsabakalarda alınan, kazanılan zafer sonrasında ülkemiz tüm dünya basınında yer alıyor. Ülkece günlerce eğleniyor, seviniyoruz tabii ki doğal olarak büyük gurur yaşıyoruz. Evet futbol sevgisi ve bu sevgiyle

yaşanan zaferler çok muhteşem ve dünya durdukça insanoğlu futbola olan düşkünlüğünü bırakmayacak. Ülkemizde birinci ligde mücadele eden takımlarımız da yurtdışına gittiklerinde bir Türk takımında top oynadıklarını anlatsın, diğer konumlarda başaramadığımız tanıtımı futbol yoluyla başarsınlar yani; eskilerde olduğu gibi. Evet, ben ve milyonlarca insan futbolu çok ama çok seviyoruz. Tüm insanlar savaşa, bölücülüğe, kötülüğe, uyuşturucuya değil stadyumlara koşun, duyguyu, insanlığı futbol sevgisiyle burada bulacaksınız. Sevgi ve saygılarımla.

Maltepespor Dağıldı: 3-0

Geçen hafta deplasmanda Sakaryaspor'u net bir skorla geçip galibiyetle İstanbul'a dönen Maltepespor taraftarlarına az olsa da bir umut vermişti ama yine yanıldık. Bu hafta sahasında ağırladığı 68 Yeni Aksarayspor karşısında hiç bir varlık gösteremedi, yine tüm Maltepe'ye hüsrana yaşattı. Maalesef maç öncesi ve sonrası olaylar çıktı. Kendi evinde karşılaşmaya çok tutuk ve isteksiz başlayan yeşil-kırmızılı ekip rakip takımın 9. dakikada Yasin, 64. dakikada Cemil ve 86. dakikada Akif'le attığı gollerine engel olamayınca deplasman ekibi 68 Yeni Aksarayspor'un güzel futbolunu izlemekle yetindik.

Maltepespor: 0 – 68 Yeni Aksarayspor: 3

Stat: Hasan Polat

Hakemler: Eser Birinci, Sezai Arslan, Çağlar Mehmet Uludağ

Maltepespor: Emre, Serhat, Semih, Ertuğrul, Ömer, Gani, Enes, Umut, Çağlar, Muzaffer, Ethem

68 Yeni Aksarayspor: Yunus, Ramazan, Macit, İbrahim, Gökhan, Yasin, Hasan, Süleyman, Akif, Cemil, Muhammet

Goller: Dk.9 Yasin, Dk.64 Cemil, Dk.86 Akif (68 Yeni Aksarayspor)

Sarı kartlar: Dk.11 Umut, Dk.62 Gani, Dk.79 Semih (Maltepespor) – Dk.39 Hasan, Dk.45 Akif, Dk.72 Macit, Dk.74 Süleyman

Türkiye 3. LİG 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Giresunspor	31	19	6	6	51	28	63	+23
2	Hatayspor	31	17	8	6	44	25	59	+19
3	Göztepe	31	15	12	4	45	25	57	+20
4	Yeni Malatyaspor	31	15	9	7	46	31	54	+15
5	Pendikspor	31	14	10	7	41	29	52	+12
5	Kartalspor	31	14	9	8	42	30	51	+12
7	İnegölspor	31	13	9	9	42	29	48	+13
8	Turgutluspor	31	9	13	9	35	36	40	-1
9	Gümüşhanespor	31	9	12	10	31	30	39	+1
10	Aydınspor 1923	31	9	12	10	35	36	39	-1
11	Kırklarelispor	31	8	11	12	33	43	35	-10
12	Tokatspor	31	9	8	14	35	50	35	-15
13	Sarıyer	31	6	14	11	34	41	32	-7
14	Anadolu Selçukluspor	31	7	10	14	27	38	31	-11
15	Tarsus İdman Yurdu	31	6	11	14	30	48	29	-18
16	Gaziosmanpaşa	31	5	12	14	31	47	27	-16
17	Dardanelspor	31	4	13	14	23	39	25	-16
18	Çankırıspor	31	4	13	14	14	34	25	-20

Toplu Sonuçlar

27/04/2014	Aydınspor 1923	vs	Turgutluspor
27/04/2014	Giresunspor	vs	Anadolu Selçukluspor
27/04/2014	Gümüşhanespor	vs	İnegölspor
27/04/2014	Kartalspor	vs	Hatayspor
27/04/2014	Kırklarelispor	vs	Pendikspor
27/04/2014	Sarıyer	vs	Dardanelspor
27/04/2014	Tarsus İdman Yurdu	vs	Göztepe
27/04/2014	Tokatspor	vs	Gaziosmanpaşa
27/04/2014	Yeni Malatyaspor	vs	Çankırıspor

Gelecek Hafta Maçları

20/04/2014	Tarsus İdman Yurdu	3 - 2	Yeni Malatyaspor
20/04/2014	Turgutluspor	1 - 1	Tokatspor
20/04/2014	Göztepe	1 - 0	Kırklarelispor
20/04/2014	Pendikspor	1 - 1	Aydınspor 1923
20/04/2014	Gaziosmanpaşa	0 - 0	Gümüşhanespor
20/04/2014	İnegölspor	3 - 0	Sarıyer
20/04/2014	Anadolu Selçukluspor	0 - 1	Kartalspor
20/04/2014	Dardanelspor	1 - 2	Giresunspor
20/04/2014	Hatayspor	1 - 0	Çankırıspor

Pendikspor Havlu Attı : 1-1

Pendikspor son iki haftada kaybetmiş olduğu dört puanla maalesef şampiyonluk şansını kaybederek lige havlu attı. Takımın bundan sonraki son üç haftada hedefi play-off, sahasında ligin rahat ekiplerinden Aydınspor 1923 takımını ağırlayan Pendik temsilcisi 41. dakikada golcüsü Arif ile 1-0 öne geçmesine rağmen 61. dakikada konuk takımdan Bayram'ın golüne engel olamayınca kendi sahasında çok önemli iki puanı bırakıp bu sezon da şampiyonluk şansını kaybetmiş ve taraftarlarını üzmüş oldu. Pendik temsilcisi haftaya deplasmanda Kırklarelispor ile karşı karşıya gelecek.

Pendikspor: 1 - Aydınspor 1923: 1

Stat: Pendik

Hakemler: Bilal Kunt, Murat Ceylan, Resul Özdemir

Pendikspor: Yakup, Hakan Akbaş, Deniz (Dk.86 Eser), Umut, Arif, Salih, Caner (Dk.69 Yaser), İlhan, Ali Kemal, Azimet (Dk.76 Emre), Hakan Macit

Aydınspor 1923: Ahmet, Bayram, Seçkin (Dk.32 Sezer - Dk.52 Emre), Murat, Sefa,

Aykut, Altan (Dk.80 Hacı), Caner, Burak, Erdi, Yunus Can

Goller: Dk.41 Arif (Pendikspor), Dk.61 Bayram (Aydınspor 1923)

Sarı kartlar: Dk.19 Yunus Can, Dk.43 Sezer, Dk.71 Bayram, Dk.90+2 Ahmet (Aydınspor 1923), Dk.31 Hakan Macit, Dk.56 Azimet (Pendikspor)

Kartalspor Yüksekten Uçuyor : 1-0

Kartalspor deplasmanda Anadolu Selçukluspor'u 1-0 yenip haftalardır oynadığı güzel futbolunu tabelaya yine lehine yansıtmayı bildi. Özgüveni tam olan bordo-beyazlı takım bundan sonraki son üç haftada seri galibiyetlerle hedeflediği play-off şansına erişmek istiyor. Deplasmanda rakibi karşısında kontrolü elinden bırakmayan Kartal ekibi maçın 90+3. dakikasında Okan'ın golüyle karşılaşmayı 1-0 kazanıp evine mutlu döndü ve önümüzdeki hafta hayati önem taşıyan Hatayspor karşılaşmasına daha çok motive oldu.

Konya Anadolu Selçukluspor: 0 - Kartalspor: 1

Stat: Selçuklu Belediyesi

Hakemler: Yiğit Peşin, Önder Yılmaz, Vural Gül

Konya Anadolu Selçukluspor: Mehmet Zeki, Fikret, Abdullah, Volkan, Yaser, Emre (Dk.82 Muhammet), Serhat, Ramazan, Gökay (Dk.55 Vedat), Emrah (Dk.70 Aydın), Candemir

Kartalspor: Osman, Anıl, Onur, Okan (Dk.90+4 Mert), Yasin (Dk.65 İlkey), Mesut (Dk.86 Dündar), Ramiz, Uğur, Ersel, Muharrem, Muammer

Gol: Dk:90+3 Okan (Kartalspor)

Sarı kartlar: Dk.63 Candemir, Dk.65 Fikret, Dk.68 Serhat (Konya Anadolu Selçuk-

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Batman Petrolspor	32	17	6	9	44	31	57	+13
2	Düzeyrtspor	31	16	8	7	50	27	56	+23
3	Hacettepe Spor	32	14	11	7	54	32	53	+22
4	Çorum Belediyespor	32	15	8	9	49	33	53	+16
5	Elbol Sandıklıspor	32	14	11	7	40	24	53	+16
6	Erzurum BBSK	32	14	11	7	44	29	53	+15
7	Darıca Gençlerbirliği	32	13	10	9	42	24	49	+18
8	Manavgat Evrensekispor	32	14	7	11	54	48	49	+6
9	Sancaktepe BSK	32	11	12	9	43	39	45	+4
10	Bursa Nilüferspor	32	11	11	10	29	36	44	-7
11	Maltepespor	32	11	7	14	38	46	40	-8
12	Orhangazispor	32	10	10	12	40	49	40	-9
13	68 Yeni Aksarayspor	32	9	12	11	29	36	39	-7
14	Sakaryaspor	32	9	9	14	34	45	36	-11
15	Balçova Belediyespor	32	9	9	14	29	44	36	-15
16	Çıksalinspor	32	7	13	12	35	42	34	-7
17	Ünyespor	31	5	9	17	21	34	24	-13
18	Elazığ Belediyespor	32	3	6	23	22	78	15	-56

Toplu Sonuçlar

27/04/2014	Balçova Belediyespor	vs	Orhangazispor
27/04/2014	Batman Petrolspor	vs	Erzurum BBSK
27/04/2014	Bursa Nilüferspor	vs	Düzeyrtspor
27/04/2014	Çorum Belediyespor	vs	Darıca Gençlerbirliği
27/04/2014	Elbol Sandıklıspor	vs	Çıksalinspor
27/04/2014	Hacettepe Spor	vs	Sancaktepe BSK
27/04/2014	Maltepespor	vs	Elazığ Belediyespor
27/04/2014	Ünyespor	vs	Manavgat Evrensekispor
27/04/2014	68 Yeni Aksarayspor	vs	Sakaryaspor

Gelecek Hafta Maçları

20/04/2014	Elazığ Belediyespor	0 - 0	Bursa Nilüferspor
20/04/2014	Erzurum BBSK	2 - 0	Balçova Belediyespor
20/04/2014	Maltepespor	0 - 3	68 Yeni Aksarayspor
20/04/2014	Manavgat Evrensekispor	1 - 2	Elbol Sandıklıspor
20/04/2014	Orhangazispor	1 - 1	Hacettepe Spor
20/04/2014	Sakaryaspor	2 - 1	Sancaktepe BSK
20/04/2014	Çıksalinspor	3 - 1	Çorum Belediyespor
20/04/2014	Darıca Gençlerbirliği	2 - 2	Batman Petrolspor
13/04/2014	Çorum Belediyespor	3 - 2	Manavgat Evrensekispor

MUSTAFA İŞİTMEZ

Eleştiri ve Bekleyiş

İnsanlar, aileler, kurumlar ve toplumlar ilerlemek için yeni bir şeyler geliştirirler ve uygulamaya geçirirler. Bu, bir adım öteye gitmenin, bir basamak yükselmenin en önemli aracıdır. Peki, neden farklılıklar oluşur, kimileri gelişirken kimileri geri kalır veya az gelişir. Bunun bir nedeni üzerinde duracağım, “sadece eleştirmek”.

Nedir Sadece Eleştirmek?

Size bir çalışanınız, saatlerce belki de günlerce çalışıp hazırladığı raporunu sunduğunda, bir takım hataları varsa, olumsuz bir atmosferde, çatık kaşlarla sadece eleştirmek, çalışanın gelişimine, motivasyonuna, potansiyeline, becerilerinin gelişimine vurulmuş bir darbedir.

Bir hanımefendinin, bin bir güçlülük ve heyecanla hazırladığı yemeğin tadına bakan eşinin gözlerine bakarken, mimiklerini takip ederken, eşinin hoşuna gitmeyen bir durum için yüzünü ekşitmesi, daha kötüsü bir takım eleştirilerde bulunmasının hanımefen-

di üzerindeki etkisini düşünün.

8 yaşındaki bir çocuğun, övgü bekleyerek yaptığı bir şeyi anlatırken öğretmenin, annenin veya babanın kayıtsız kalması veya “olmamış” demesi.

Sevgili Babam, aynı harflerle başlayan kelimelerle “formül” diye tanımladığı, özgün şiirinde bu durumu şu şekilde ifade ediyor:

“Bugünlerde Başımda Büyük Bir Bela Bulunuyor

Bu Bela Başkasının Bilgisini, Becerisini, Başarısını Beğenmeme Belasıdır Başkalarını Beğenmiyor musun?

Başlat Bir Bina Bitir

Bir şeyler Başlatmadan Bitirmeden

Başkalarını Beğenmemek Bağnazlıktır Bencilliktir”

İşte “sadece eleştirmek” kişiler, aileler, kurumlar ve toplumlar arasındaki farkın önemli bir nedeni olmaktadır. Peki, eleştirmeyecek miyiz? Elbette eleştiri olmalıdır, ancak nasıl eleştiri yapmalıyız öğrendikten sonra. Bu konuyu başka bir yazımda ele alacağım.

Bekleyiş

Bizim için zaman kavramı, vücudumuzun konumu, nesnelerle ve olaylarla kurduğumuz uzamsal bağlantı ve hareketle birlikte var. Ve hepimizin zamanı algılayışı farklı. Sizin bu yazıyı okumaya başladığınız andan, bitirdiğiniz ana kadar geçen sürede birçok insan, bir banka kuyruğunda, bir mülakatta ya da milyonlarca örneğini verebileceğimiz olumsuz durumda kendini, sizin algıladığınız zaman diliminden oldukça farklı bir algıda hissetmektedir.

Son bir haftadır yeni bir kitaba başladım. Ünlü Fizikçi Stephen Hawking “Zamanın Kısa Tarihi” adlı kitabı sayfa 54’te bu konuya anlaşılır bir örnek daha vermiştir:

“Görelilik kuramı, “Mutlak Zamanı” çöpe attı... Bir çift ikizi düşünelim. Diyelim ki ikizlerden biri dağın tepesinde yaşasın, ötekisi deniz seviyesinde... Dağın tepesinde yaşayan ikiz, deniz seviyesinde yaşayan ikizinden daha çabuk yaşlanacaktır. Tekrar karşıla-

tıklarında daha yaşlı olacaktır” der. Bu da bize çekim merkezlerinde zamanın daha yavaş geçtiğini göstermektedir.

O halde hepimizin göreceli bir kavram olan zamandan beklentilerimizin de göreceli olması oldukça doğaldır diyebiliriz. Çünkü kendi zamanımızın çekim merkezi beynimizdir.

Peki, bu beklentilere girerken neleri kaybettiğimizi hiç düşünüyor muyuz?

Keşke bir gün okula gitsem...

Şu okul bir bitse de kurtulsam...

Bir de şu üniversiteyi kazansam...

Üniversiteyi bir bitirebilsem...

Bir işim olsa...

Para kazanabilsem...

İşimde daha iyi bir yere gelebilsem...

Hala sınavlarla dolu olan hayatta, şu sınavı kazansam.

Buralardan bir gidebilsem...

Bu yılı da bir bitirebilsem...

Gelecek ay gelse de maaşımı alsam...

Bir tatile çıksam...

Hayatımı paylaşabileceğim iyi bir insanla tanışsam...

Bir yuvam olsa...

Bir arabam olsa...

Çocuklarımı daha iyi bir okula yazdırabilsem... Vs...

Derken...

Bu bekleyiş kimine göre bir ümit, kimine göre bir amaç, kimine göreysen hiç gerçekleşmeyecek bir hayal halini alır. Hayatınızı bir şeyler olsun diye beklemeden geçirmek, yani anı yaşamak bir seçimdir. Bu seçimi yapmazsanız gerçekleşen tek şeyin boşa geçen yıllar olduğunu kaybedilen zamandan sonra fark edersiniz.

“Bazıları geç, bazıları erken ölürlər, tabi vaktinde yaşamayanlar nasıl vaktinde ölebilirler.” Nietzsche

“Hepimiz hayatın kısalığından söz ederiz de boş geçen zamanımızı nasıl kullanacağımızı bilmeyiz.” Seneca

Sarıgül ve Kılıç sabah mesaisinde

Haftalık toplantılarla Maltepelili vatandaşların talep ve önerilerini dinlediği Halk Buluşmaları'nda konuşma yapan Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, ilerleyen haftalarda bölge milletvekillerini de davet edeceğini açıkladı. Başkan Kılıç, "Bundan sonraki toplantılarımıza bölge milletvekillerimizi de davet edeceğiz. Her hafta sırayla

gelip sizleri dinlemelerini sağlayacağım. Öncelikle Maltepe'de Maltepelili hemşerilerimin sorunlarını onlardan dinleyip, onlarla çözeceğiz. Merkezi hükümetin veya siyasi partilerimizin parlamentoda konuşacakları konuları ise Maltepe Halk Kürsüsü'nde konuşacağız. Önceliğimiz Maltepelili hemşerilerimin tüm sorunlarını belediye çatısı

altında çözmek. Çözüm aşamalarını Maltepelilerle Sivil Toplum Kuruluşlarıyla ve Milletvekillerimizle oluşturacağız. "Milletvekillerimiz sorunları yerinde dinleyip, çözümlerine ortak olacaklar." dedi.

Sabah mesaisine Maltepe'den başlayan Mustafa Sarıgül, Halk Buluşmaları'nda Maltepelilerle bir araya geldi. Parti teşkilatının tüm kademelerine ayrı ayrı teşekkür ederek konuşmasına başlayan Mustafa Sarıgül, "Sevgili Ali Kılıç kardeşimi bu çalışmasından dolayı tebrik ediyorum. Bu saatte yapılan toplantılar muhteşem toplantılardır. Açık mikrofon çok güzel bir uygulamadır. Maltepe'deki başarı grafiğimizin önümüzdeki yıllarda daha da tırmanacağına, Maltepe'nin yerel

yönetimlerde çok öncü bir belediye olacağına, yerel yönetimlerde marka olacağına inanıyorum; çünkü dinleyen, koşan ve heyecanı olan bir belediyeye başkanımız var." diye konuştu.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ı uzun yıllardan beri tanıyan bir isim olarak Sarıgül, Başkan'ın erken yaşta gittiği Almanyada Türk vatandaşların sorunlarıyla çok güzel bir şekilde ilgilendiğini belirterek, Berlin ve Münih belediye başkanlarından çok şey öğrendiğinin altını çizdi.

Başarının kararlı, uyumlu ve verimli olmak gibi üç göstergesi olduğuna işaret eden Sarıgül, Maltepe'de ilçe teşkilatı ve belediye başkanının bu üç özellik çerçevesinde başarılı olduklarını belirtti.

23 Nisan Ulusal Egemenlik

Ali Kılıç
Ali KILIÇ

Maltepe Belediye Başkanı

ve Çocuk Bayramınızı Kutlarım

En Güzel Gelecek, Çocuklara Verilecek

MALTEPE BELEDİYESİ
www.maltepe.bel.tr

Doğan
novus

Hayata Renk Katan Kitaplar

